

CORREO
Argentino
(Central)
(Bs. As.)

FRANQUEO PAGADO
Concesión Nro. 1585

TARIFA REDUCIDA
Concesión Nro. 216

SEMANARIO LITUANO, FUNDADO EN 1927.
DIRECCIÓN, REDACCIÓN Y ADMINISTRACIÓN:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires

DIRECCIÓN POSTAL: Casilla de Correo 303, Bs. Aires

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

"LA VOZ DE LOS LITUANOS EN LA ARGENTINA"

ATSKIRO NUMERIO KAINA 1 PEZAS
PRENUMERATA: Argentinoje ir Pietų Amerikoje
20 pezų metams; 12 pezų pusmečiui.
UŽSIENIŲ kitur 30 argentinų pezų arba 3 am. dol.
ADRESO pakeitimas veltui. RASTUS ir prenumera-
tas siūsti:
Casilla de Correo 303, Bs. Aires
ASMENISKAI KREIPTIS:
Avenida Boedo 737, Buenos Aires

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 316340

Nr. 894.

BS. AIRES, KETVIRTADIENIS, VASARIO-FEBRERO 9 D., 1950 METAI. Año del Libertador General San Martín 1950

METAI (AÑO) XXII

EL DÍA DE LITUANIA — 16 DE FEBRERO, DE 1918

Los lituanos que tienen suerte de habitar en los países hospitalarios del mundo libre, celebran el Día de la Declaración de Independencia de la República Lituanica, que tuvo lugar en Vilnius, Febrero 16 de 1918. En propio territorio lituano, ocupado por los rusos, la celebración del 16 de Febrero está prohibida. Las hordas asiáticas de los bolcheviques ejecutan el exterminio del pueblo lituano, reemplazándolo por los rusos, traídos desde los regiones asiáticas de la Unión Soviética. El genocidio más brutal de la historia de la humanidad se efectúa en Lituania, Letonia y Estonia, los tres países Bálticos, ocupados por el Soviet.

El 16 de Febrero los lituanos del mundo libre, celebrando el Día de su Patria, protestan contra los ocupantes y contra el genocidio que se ejecuta en su tierra natal.

El mundo entero, empeñado en la "guerra fría", omite las barbaridades que pasan en el Báltico esclavizado.

Celebrando el Día Lituanico, es necesario de mencionar de que los lituanos se establecieron sobre las orillas del mar Báltico hace tres mil años, es decir, antes que los rusos aparecieron en Europa.

Entre los principales gobernantes de Lituania se destacan: Mindaugas, desde el año 1235 hasta 1263; Treniota — 1263 - 1264; Vaiselga Svornas — 1264 - 1268; Traidenis — 1270 - 1282; Vytenis — 1295 - 1316; Gediminas — 1316 - 1341; Janaitis — 1341 - 1345; Alaitis y Kestutis — 1345 - 1377; Vytautas el Grande — 1392 - 1430; Svritgaila — 1430 - 1432; Sigismundas Kestutaitis — 1432 - 1440, etc., etc. y Stanislovas Augustas — 1764 - 1795, el año en que los rusos han ocupado el territorio lituano, tratando de borrar su nombre del mapa europeo.

En los tiempos de Vytautas el Grande, Lituania llegaba desde el mar Báltico hasta el mar Negro. Era uno de los países más grandes de toda Europa.

Tras luchas continuas por su independencia, durante de 120 años de la ocupación rusa, renació la República Democrática Lituanica el 16 de Febrero de 1918. Y después de 22 años de la vida independiente, culta, tranquila y floreciente, las hordas rusas - bolcheviques la ocuparon por la fuerza militar y tratan de exterminar a toda la población lituana.

Los lituanos que lograron de escaparse actualmente de su territorio ocupado por los rusos, buscan refugio en el mundo libre. Sin embargo, muy pocos consiguen la entrada a la hospitalaria República Argentina, para reunirse con sus familiares que forman una colectividad de alrededor de 40.000 almas.

Nos dice la historia, que muchos lituanos contribuyeron al progreso de la América del Sud. Como ejemplo podríamos citar al profesor I. Domeika, que descubrió en Chile el mineral compuesto de arsénico y cobre llamado en mineralogía "domeikita", en honor de su descubridor; al ingeniero Chodosevicius, el que fuera la mano derecha del general Grant en la guerra civil en los Estados Unidos, fue luego acreditado ante el presidente general Bartolomé Mitre durante la guerra contra Paraguay e hizo los primeros mapas militares de los ríos en este país (más tarde Chodosevicius se casó con la hija del gobernador de Corrientes y dejó en la Argentina cinco hijos). Cabe también mencionar a Pedro Dautantas, el ayudante del Almirante Brown, que

Tik Vieningu Darbu Atgausim Lietuvai Laisvę!

en el siglo XIV, con su capital Vilnius, se extendía entre los mares Báltico y Negro

HIDROGENO BOMBOS, NAUJA PASAULIO PABAISA

Amerikos mokslininkas Dr. Harold Urey, atominis tyrinėjimų specialistas pareiškė New York, kad įėjus Rusija turėtų hidrogeno bombą, tai be jos pavartojimo priverstų pasaulį pasiduoti jos „globai“.

JAV prezidentas Trumanas 1945 metais nepritare hidrogeno bombų fabrikavimui, dėl jų veikimo baismo. Bet dabar pranešama iš Vašingtono, kad Amerika jau gamina hidrogeno bombas, šalia atominių.

JAV atominės energijos komisijos pirmininkas, David Lilienthal, atsisakė nuo 15. 2. 50.

Laisvosios demokratijos šalys iš vienos pusės ir pavergtųjų sovietinė diktatūra iš kitos, neradamos susitaikymo kalbos, ruošia pragariškos galios ginklus pasaulio „sutvarkymui“.

Demokratija nusitarusi geriau mirti, negu patekti sovietiskon vergijon. Sovietai geru jau taipgi nenori paliuosuoti vergų milijonų, nes puikiai žino, kad pasiliusavusios vergų minios likviduotų savo pavergėjus. Dėl to planuojama baisiais mokslo išradimais sunaikinti žmoniją.

Hidrogeno bombos pagaminimas kasuoja nuo 2 iki 200 milijonų dolerių ir jos sprogimas sunaikina nuo 50 iki 200 kvadratinį mylių plotą.

POLITINIAI RUSŲ BLOKADOS TIKSLAI

Rusai stengiasi paralyžuoti vakarų sąjungininkų kontroliuojamas Vokietijos judėjimą. Trukdydami autu-sunkvežimų tranzitą bando kenkti ne jų kontroliuojamoms sritims ir savo elgesiu ieško populiarumo bolševikams. Sąjungininkai perspėjo rusus, kad vežimų vertybių sulaikymu jie tik daugiau priešų sau išgis.

tomė parte en las guerras de emancipación, como comandante del barco de guerra „Oriental Argentino“. (Ver D. R. Napal, Antología Argentina. página 157-8).

SAN LORENZO KOVOS 137 METŲ SUKAKTIS

Vasario 3, 1950 sukako lygiai 137 metai nuo garsaus San Lorenzo mūšio, kuris nulėmė Argentinos, čilės ir Perū išsilaisvinimą.

Minint 137 metų sukaktį, Argentinos respublikos prezidentas, brigados generolas Juan Domingo Perón ir jo žmona ponė Maria Eve Duarte de Perón, prezidento jachta „Tequara“ iš Buenos Aires nuvyko į upės Pagana pakrantės miestelį San Lorenzo, kur įvyko iškilmingas išganimo mūšio minėjimas, dalyvaujant ministrams, kariuomenei, moksleiviams ir profesinių darbininkų sąjungų atstovams.

Prezidentas aplankė ir San Carlos vienuolyną, kuriame nakvojo Argentinos išlaisvintojas gen. José de San Martín mūšio išvakarėse, kur saugojama daug brangių istorinių dokumentų.

Buenos Aires mieste Sammartiniano Institutas sudėjo vainikus ant San Martín mounzoliejaus ir paminklo.

— ARGENTINOS Kongreso komisijos priešvalstybinės veiklos tyrimo įsakymu 3. 2. 50 ir Kordobos mieste uždaryti komunistų partijos lokaliai.

— PARVEŽIUJE suimti generolai Revers ir Mast, pardavinėję paslapty Indokininjos pliciečiui Roger Peyre. Esą pastarasis atvykęs Argentinon.

TRADICINIAI KARNAVALAI VASARIO MĖN.

18, 19, 20, 21, 25 ir 26 d. d., 1950 m. įvyks Lietuvių Klūbo salėje, Avenida Boedo 737, Buenos Aires. Dalyvauja lietuviai, latviai ir estai. Fotografavimai, premijos. Publikos šokiams grieš Pabaltiečių orkestras. Kviečiame visus skaitlingai dalyvauti: Rengėjai.

SUSIVINIJIMO PIKNIKAS VISAI KOLONIJAI

Quilmes parke „El Faro“ įvyks sekmadienį, vasario 19, 1950. Skyriai atvyksta organizuoti, nuo pat ryto. Tęsis iki sutemų. Visi praleiskime sekmadienį ant La Platos kranto, medžių pavėsyje ir besimaudydami La Platos bangose. Parūpinta alaus, brėkoms ir buteliais, o asadai išsikępti yra visi patogumai. Kas gyvas važiuokime pas susivinijimą: Quilmes 19. 2. 50! Rengėjai.

PLAUKIA GINKLAI, VYKSTA KARO MISIJOS

Šiaurės Atlanto apsigynimo susitarimą pasirašiusios valstybės daugiau nesibijo iš pasaly tykojusios jas pulti Rusijos. Tūkstančių milijonų dolerių vertės ginklai plaukia iš Jungtinių Amerikos valstybių link šiaurės Atlanto apsigynimo susitarimą pasirašiusių šalių.

Amerika taipgi siunčia savo karinės misijas, kurių išlaikymui pas save paskyrė: Anglija 53.500 svarų, Norvegija 2.140.000 kronų, Italija 249.000.000 lyrų, Belgija ir Liuksemburgas 16.750.000 frankų, Danija 1.897.500 daniskų kronų ir Olandija 1.055.000 florinų.

Rusams labai nepatinka, kad Europos tautos susirūpino apsigynimo reikalais. Pėda pėdon eidamas Hitlerio keliu Stalinas baisiai nepatenkintas, kad Europos tautos nenori jo leisti į savo buities.

Užgrobtas tautos vilkas Stalinas kaltino vandens drumstinę, kaip toje Krylovo pasakėčioje. Bet kada erikai subruzdą apsiginti, tai buvusis Hitlerio talkininkas staigia, protestuodamas, kad jam ne tik neleidžiama naujų aukų prartyti, bet ruošama „kelionė atgal“ svetimu krauju tūkantių aziatiskų kraugerių bandai.

— RUSIJA nori įsirengti savo karo bazes komunistinėje Kinijoje, pirmoji eilė visuose uostuose į pietus nuo Mandžiūrijos.

LIETUVOS DIPLOMATIJOS ŠEFO VIZITAI

„A. L. Balse“ jau buvo rašyta apie min. St. Lozoraitis veiklą JAV. Jam grįžus Romon, (su apsisotėjimais Parizyje ir Londone), gavome papildomus pranešimus iš JAV:

Lietuvos Diplomatosijos šefas Stasys Lozoraitis ir Lietuvos Ministras Washington P. Zadeikis gruodžio m. 13 dieną, 1949, buvo priimti Valstybės Sekretoriaus Padėjėjo, George W. Perkins. Pasikalbėjime dalyvavo taip pat ir p. G. Frederik Reinhardt, einas Rytų Europos skyriaus direktoriaus pareigas.

Anksčiau Min. St. Lozoraitis padarė vizitus p. p. Leewellyn E. Thompson. Valstybės Sekretoriaus padėjėjo pavaduotojui; Fred. K. Salter, Pabaltijos valstybių skyriaus viršininkui ir Stanley Woodward, protokolo šefui.

Būdamas Washington Lietuvos Diplomatosijos šefas Stasys Lozoraitis atsilankė pas Apaštališkąjį Delegatą Arkivyskupą A. G. Cicognani, Apaštališkos Delegatūros Patareją Msgr. A. Samorė ir NCWC Direktorių Msgr. Howard J. Carroll.

Beto, Stasys Lozoraitis turėjo pasikalbėjimus su buv. J. A. V. Ambasadoriais p. Wm. C. Bullitt'u ir p. A. Bliss Lane, kuris yra Laisvosios Europos Komiteto narys.

Ministras Stasys Lozoraitis pakartotinai lankėsi pas Latvijos Ministrą J. Feldmanį ir Estijos Chargé d'Affaires J. Kaivą.

— SOVIETŲ povandeniniai laivai pasirodė Ramiojo Vandenyno šiaurėje.

ALT VYKDOMASIS KOMITETAS WASHINGTONE

Amerikos Lietuvių Tarybos Vykdomasis Komitetas lankėsi Washingtone sausio mėnesio paskutiniomis dienomis, kad pasikalbėtų su Valstybės Departamentu keliais svarbiais Lietuvai liečiančiais reikalais. Pirmoji vietoj tarp šių reikalų stovi Genocido Konvencijos patvirtinimas, nes ši Konvencija duoda galimybės išskirti tarptautiniame forume žmonių žudymo ir teroro darbus, kurinuos bolševikai vykdė Lietuvoje ir kitose Pabaltijos šalyse.

Kitas svarbus reikalas yra susitariti su atitinkamais valdžios pareigūnais dėl lietuviškų radijo programų per „Voice of America“. Kaip jau žinoma, federalinė administracija yra nutarusi tas radijo programas duoti ir pateiktame Kongresui biudžetę prašo paskirti pinigų šitam dalykui. Šiais reikalais buvo plačiai išsikalbėta sausio 30 d. Valstybės Departamente. Vykdomasis Komitetas, be to, įteikė aštą Sekretoriui Dean Acheson, trumpai išsėdėdamas tam tikrus Amerikos Lietuvių Tarybos pageidavimus Lietuvos atžvilgiu.

Antradienį Vykdomojo Komiteto nariai aplankė senatorių Scott Lucas, daugumos vadas Senate, ir senatorių Paul Douglas iš Illinois valstijos, kuris buvo išrūpinęs lietuvių grupei pamatymą Valstybės Departamente.

Tą pačią dieną vakare buvo pakviestas į pasitarimą su Vykdomoju Komitetu, Prof. R. Lemkin, Genocido Konvencijos autorius. Kartu su juo atėjo taip pat ukrainiečių vadas, prof. L. Dobriansky ir kitas Washington gyvenas ukrainiečių veikėjas (Skubek).

Pasikalbėję su jais, Vykdomojo Komiteto nariai rado reikalinga dėti ypatingų pastangų, kad Genocido Konvencija būtų nedelsiant ratifikuota. Lietuviams ypatingai yra svarbu, kad Senato Komiteto klausinėjimuose yra priziūdėta proga pasisakyti šituo klausimu lietuvių ir ukrainiečių atstovams, kurie turi daugiau autentiškos medžiagos apie tautų žudymą bolševikų okupuotose srityse, negu kuri kita tautinė grupė. Nūtarė kuorpestingiausiai pasirošti tiems liudijimams komitete, ir kreiptis į itakingas amerikiečių organizacijas, kad ir jos paremtų Konvencijos ratifikavimą. Šituo tikslu buvo atsilankyta NCWC ir susisiekta su Amerikos Legione Komisija Washington. Susirinkimas nutarė sudaryti Komitetą Genocido Konvencijos ratifikavimui remti, ir kurį leis Amerikos Lietuvių Tarybos atstovas, ukrainiečių atstovas ir kitų grupių bei organizacijų atstovai. Komiteto Centro rastinė bus Washingtone.

Pranešdami apie šituos pasikalbėjimus, kreipiamės į visą patriotinę lietuvių visuomenę, primindami kad šių metų Lietuvos nepriklausomybės minėjimas turės mums ypatingos svarbos. Iš pasikalbėjimų Washington mums paaiškėjo, kad mums uždėdama didesnę pareigą Lietuvos išsilaisvinimo darbe, negu tos, kurias mes turėjome ligi šiol. Todėl prašome pasirosti vasario 16-tos iškilmės kūrėjų rūpestingiausiai. Rezoliucijose, kurios bus priimtos parengimuose, reikia pabrėžti mūsų tvirtą nusistatymą kovoti dėl laisvės grąžinimo Lietuvai ir būtinai pasisakyti už Genocido Konvencijos ratifikavimą. Pagaliau, prašome stengtis sukelti kiek galint daugiau pinigų Amerikos Lietuvių Tarybai, kad kova dėl Lietuvos išsilaisvinimo galėtų būti tęsiama be pertraukos — iki pilno laimėjimo.

Leonardas Šimutis, Pirmininkas
Dr. Pius Grigaitis, Sekretorius
Mykolas Vaidyla, Iždininkas.

POPIERIO STOKA PALIETĖ SPAUDOS VETERANŲ

Seniausias Argentinos laikraštis, Rosario dienraštis „La Capital“, normaliai ejęs 83 metus, 6. 2. 50 nešėjo dėl popieriaus stokos. 450 jo štabo darbininkų nepalėdžiama, kol išsispres popierio klausimas.

Leonardas Šimutis, Pirmininkas
Dr. Pius Grigaitis, Sekretorius
Mykolas Vaidyla, Iždininkas.

POPIERIO STOKA PALIETĖ SPAUDOS VETERANŲ

Seniausias Argentinos laikraštis, Rosario dienraštis „La Capital“, normaliai ejęs 83 metus, 6. 2. 50 nešėjo dėl popieriaus stokos. 450 jo štabo darbininkų nepalėdžiama, kol išsispres popierio klausimas.

Mirus mūsų mylimam ir geriamam kaimynui

ANUPRUI GASĖNUI,

skaudaus liūdesio valandoje gilia užuojautą reiškiamė velionies žmonai, Albinai Valiulytei-Gasėnienei ir jų dukrai Onytei Gasėnaitei-Balčiūnienei su šeima.

Zigmas ir Emilia Širvinskai.

Villa Sastre 5. 2. 1950.

Visi Bs. Aires Lietuviai Vieningai Mini Lietuvos Nepriklausomybės

paskelbimo 32 metų sukaktį, VASARIO SEŠIOLIKTĄJĄ, tą dieną, kaip kad pridera, t. y. Vasario šešioliktą, KETVIRTADIENI, 21 val., Lietuvių Klūbo salėje, Avenida Boedo 737, Buenos Aires. Kadangi šeštadienį prasideda karnavalai, kludanti susikaupimo rimčiai, tat visi lietuviai Vasario šešioliktą kviečiami į Lietuvių Klūbo salę. Rengia „A. L. Balsas“ su jo organaujamomis organizacijomis ir plačiąja visuomene. Minėjimo programa prasidės punktualiai 21 val. Iškilmės baigsis 24 val. šokių nebus. ĮŽANGA LAISVA IR VISIŠKAI NEMOKAMA VISIEMS. VISUS KVIEČIAME ATŠILANKYTI RENGĖJAI.

ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS

Prenumerata metams: Argentinoj ir visoje Pietų Amerikoje 20 Argent. pezu (½ m. \$ 12) Europoje ir šiaurės Amerikoje 3 doleriai metams.

Kitų užsienin 3 USA dol. metams. Raštus, pinigų adresuoti sekancijai: ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS CASILLA DE CORREO 303, Bs. As.

Redakcija ir Administracija Avenida Boedo 737. Tel. 45-4444

TEJUNGIA MŪSŲ TAUTĄ VASARIO ŠEŠIOLIKTOJI!

Sukanka 32 metai nuo tos dienos, kada Lietuviai Tautos Tarybos pirmininkas, Dr. Jonas Basanavičius Vilniuje iškilmingai perskaitė Vasario šešioliktosios Aktą, paskelbdamas Lietuvą Laisva, Nepriklausoma, Demokratinė Respublika. Tai buvo Vasario 16-tą, 1918 metų, Lietuviai esant pirmojo pasaulio griuvelėse.

Prieš penkėtą šimtą metų Lietuva buvo viena didžiausių Europos valstybių. Vytauto vadovaujami lietuviai apgynė vakarų Europą nuo azijatių ir sutrukdė krizių plėtimąsi antplūdį. Bet rusų Romanovų gobsūmas 1795 metais bandė ištrinti Lietuvą iš Europos žemėlapiu.

Ne šiaip sau atsirado Vasario šešioliktoji. Tai išganinga mūsų tautai diena prašyto po 120 metų kovos už savo laisvės atgavimą. Lietuviai sukilimai prieš rusišką pavergėjus nesiliovė. Mūsų protėviai, tėvai ir broliai siekė nepriklausomybės atgavimą. Šu didžiausiu pasiryžimu buvo kovota už savo kalbą, už savo raštą, už savo gimtąją žemę. Numalšinę 1863 metais sukilimą, rusai uždraudė lietuvių raštą. 1893 metais rusai įvykino žiaurias Kražių skerdynes vien už tai, kad lietuviai meldėsi savąja kalba. 1905 metų revoliucija ir Didysis tų metų Lietuvos Seimas Vilniuje buvo jau artimiausias žingsnis link Vasario šešioliktosios idealo.

Po 22 Nepriklausomo gyvenimo metų, tūtonai ir maskoliai vėl sugriovė gražiai klestėjusį Nepriklausomą Lietuvos gyvenimą. Apipilėse šalį, sunaikino brangiausius tautos kultūros paminklus ir azijatių gaujos vėl seimėninkauja Lietuvoje. Lygina Lietuvą su atsilikusiomis rusų stepėmis, grobia, žudo ir dar žiauriau negu čia anu sukilimų metais tremia mūsų brolius ir Sibiro taigas alkanai vergų mirčiai.

Dabartiniai Lietuvos okupantai atnešė Lietuvon viduramžių bandžia. Nuo romanoviškios bandžios lietuviai per kovą išsilaisvino Aleksandro II laikais. Gi dabar bolševikai įves tokią bandžią Lietuvoje, lygiai kaip Latvijoje, Estijoje ir visose Kremliaus diktatorių pavergetose srityse savo žiaurumu viršina visas viduramžių bandžias. Dabar valstietis ir darbo žmogus bendrai laikomas vergu, mažiau vertinamu už gyvulį ar paprastą daiktą. Kudirką ir Maironis teisingiausiai nupiešė rusų žiaurumą, bet pasivadinusiu komunistais rusų žiaurumą gali apibūdinti tik tie žmonės, kurie jų vergijoje yra kentę.

Dabartiniais Lietuvos okupantams terūpi panslavizmo pletimas, subolseivizmo provokacijos stiprinimas, rusišką imperializmą šėlimo skatinimas ir okupuotų tautų visiškas išnaikinimas, paverčiant jų sodybas valdiškais dvarais, atiduodant mūsų brolių ūkelius iš Azijos atgabentiems kapčiams.

Pavergėjai visuomet susiranda judosius, kurie jiems tarnauja. Taip buvo caro laikuose, taip yra dabar. Judosiams brangiai apmoka už savo brolių persekiojimą; judosiams suteikia lėšų okupuotų gyvulių laikraščiams leisti. Apmoka asaromis ir krauju tų lietuvių, kurie nei laisko į užsienį laisvai negali parašyti, o tik džiūvos plaunamai penicilino iš užsienio prašo. Bet ir tų vaistų okupantai be mūto neišleidžia...

Tai tokia yra mūsų tautos padėtis, 32-ą kartą Vasario šešioliktoji minutė. Jau 10 metų kaip Lietuva vėl teriojama okupantu. Dešimtą kartą Lietuvoje dar likusiems gyventojams uždrausta minėti mūsų Tautos šventės dieną.

Tik laisvame pasaulyje gyvenanti lietuviai gali laisvai minėti Vasario šešioliktoją. Tejungia mūsų Jos idealas. Teskamba mūsų Tautos Himnas visur, kur lietuvis gyvena. Teplevesnoja mūsų Trispalvė!

Vyriausias mūsų kovos už Tautos Laisvę ginklas yra mūsų spauda. Vasario šešioliktos proga pasiryškime, kad mūsų spausdintąjį žodį girdėtų visas lietuviškas pasaulis; kad kiekvienos mūsų šeimų židiny jis rastųsi ir kad mūsų Nepriklausomybės Deklaracijoje išreikštą idealą pažintų visi pavergtų tautų išlaisvinimo šalininkai...

Kur bent keliolikos lietuvių gyvena, ten turi būt atžymėta mūsų Tautos Laisvės Paskelbimo Diena.

VYTAUTAS GYLIS — GENERALINIS KONSULAS

Nuo gruodžio 1, 1949 Lietuva turi generalinį konsulą Kanadoje. Jų paskirtas ilgametis Lietuvos diplomatinės tarnybos narys, įgaliotas ministras Skandinavijoje, buvusias Baltų Federacijos pirmininkas, Vytautas Gylis.

Pirmiau Lietuvą Kanadoje turėjo garbės konsula, pulk. Grant - Suttie, kuris mirė.

Kanados vyriausybės pripažinimas generaliniu nepriklausomos Lietuvos konsulu gerb. Vytauto Gylis yra džiuginanti žinia visiems lietuviams. Generalinio konsulato adresas: 442 Quebec Ave., Toronto, Ont.

NACIŲ NUŽUDYTI BULOTAI NEBUVO KOMUNISTAI

Adv. Andrius Bulota buvo vadas tos grupės Dūmoje, kuriai paskui vadovavo Al. Kerenskis. Jeigu Bulota vėl būtų patekęs Dūmon, jis būtų buvęs pirmas Rusijos Respublikos prezidentas. Gal tuomet ten nebūt įsigalėjusi teroristinė diktatūra.

Nepriklausomoje Lietuvoje (1918—1940) Bulota mažai pasireiškė Lietuvos visuomeniniame gyvenime. Bet jis dalyvaudavo rusų socialistų revoliucionierių kongresuose, vykusiuose vakarų Europoje. Tie kongresai smerkė bolševikų žygdarbius.

Bet Vokietijos naciai 1941 metais Lietuvai sušaudė A. Bulotą ir jo žmoną, taigai advokatę.

Apie garsųjį Marijampolės advokatą A. Kelmūtį „Naujienose“ rašo:

Kai 1940 m. birželio mėnesį okupuota Lietuva rusai bolševikai, tad jie Lietuvos Seimo kanceliarijos visiems tarnautojams įsakė, kad kiekvienas būtų savo vietoje, nes busias tuojau renkamas vadinamasis Liaudies Seimas. Pradėjus ruošti Liaudies Seimo rinkimams, kuriam tebuvo išstatytas tik vienas kandidatų sąrašas iš tiek narių, kiek tame seime turi būti, buvo pradėta skirti ir to Liaudies Seimo kanceliariją nauji tarnautojai, žinoma, daugiausia tokie, kurie buvo parodę sau simpatijas okupantams.

Taigi tokių naujų tarnautojų tarpe atsirado ir A. Bulota drauge su savo žmona; žinoma, jis buvo paskirtas gana aukštomis pareigoms, būtent: jo žinioje buvo kaip juristui peržiūrėti arba suredaguoti leidžiamus bolševikiškus įsakymus. Turu čia pabrėžti, kad tų įsakymų tekstai atėdavo iš Maskvos rusiškai parašyti, kuriuos A. Bulota pritaikydavo Lietuvai, išversdamas juos lietuviškai.

Kadangi tuo metu ir aš pats kaip Lietuvos Seimo senas tarnautojas, taip pat buvau paliktas drauge su kiais tame Liaudies Seime, tad dažnai A. Bulota atiduodavo tuos rusiškai rašytus įsakymus man išverti į lietuvių kalbą. Paskiau lietuviškai tekstą jis vėl peržiūrėdavo, šį tą pridėdavo arba išmėsdavo. Tokiu būdu man tekdavo dažnai su A. Bulota kalbėtis, juo labiau, kad mūdievių pažintys buvo nuo senesnių laikų. Ir man tada kilo mintis, kokių būdu jis taip greitai pavirto komunistu. Tad kilo man įtarimas, ar jis nėra apsimetęs komunistu. Turėdamas galvoje tokią mintį, vieną kartą mėginau jį, taip sakant, išprovokuoti ir viename su juo pasikalbėjime tyčia apsimėčiau esąs didelis bolševikų santvarkos šalininkas. Bet jis man trumpai atsėdavo: „Tamsta kalbi taip, o galvoji prieš kitaip“. Ir nusiuko išrėdo kitą kalbos temą. Man jis vis dėlto dar labiau pasirodė esąs toks žmogus, koks ir seniau buvo. Iš įkrujų, jeigu jis nebūtų rodis esąs bolševikas, tad už tas „praetities nuodėmes“ jis būtų buvęs suimtas ir atitinkamai sudorotas. Kas žino, gal kitos išeitys jam ir nebuvo, kaip rodytis uoliu bolševiku. Jo žmona, teisybė, kiekvieną progą stengdavosi kalbos temą išplėsti tokiu kryptimi, kuria giriamai komunistų žygiai bei sumanymai. Taigi ji aiškiai rodė savo bolševikišką nusistatymą, o pats A. Bulota, rodos, niekur viešai nekėlė jo ir nieko neradė pagyrimų komunistinei santvarkai, o tik užėmė tą aukštą vietą Liaudies Seime, vėliau pasivadinusiu Lietuvos Aukščiausiąja Taryba.

Kelmūtis mano, kad jeigu Bulota dabar būtų gyvas, tai, greičiausia, jis apgalvotai savo dalyvavimą su bolševikais, kaip ir daugelis kitų veikėjų.

BRONIUI K. BALUČIUI 70 METŲ AMŽIAUS

Lietuvos Nepaprastas Pasiuntinys ir Įgaliotas Ministras Anglijoje adv. Bronius K. Balutis 27. XII. 49 minėjo savo amžius 70 metų sukaktį.

Gimęs Seirijuose, pradžios mokyklą baigęs Udrijoje, mokėsi mokytojų seminarijoje Vymisle, baigė matematikų mokyklą Pskove ir juridinį fakultetą Chicago Kent Universitete.

Buvo Olsevisko leistos „Lietuvos“ redaktorius. Amerikos Lietuvių Tautinės Sandaros Partija jį delegavo Lietuvon pirmajam pasauliniam karui pasibaigus. Nuvyko ir įstraukė į valstybės kūrimo darbą, dirbdamas u. r. ministerijoje. 1920 m. Suvalkuose dalyvavo derybose su lenkais.

Balutis plunksnai priklausom nemirtingi žodžiai Lietuvos Laisvės Varpe:

Oi skambink per amžius
Vaikams Lietuvos,
Kad nevertas laisvės,
Kas negina jos.

Jo plunksnai priklausom daugybė straipsnių anglų kalba Anglijos spaudoje. Jo rūpesčiu išleista informacinių brošiūrų apie Lietuvą. Jis puikiai reprezentuoja savo šalį diplomatinėje Londono pasaulyje, nepaisant, kad Lietuvos okupacija jo darbą begalinai apsunkino.

Anglijos lietuvių spaudoje nuolat matome jo straipsnius ir jo asmenišką dalyvavimą tos kolonijos veikime.

„AUSTRALIJOS LIETUVIS“
Weroona Ave, Ascot Park,
Adelaide SA, Australia.

Pirmas nepartinis lietuvių laikraštis Australijoje, išėinąs kas dvi savaites, teikia plačią vietos lietuvių gyvenimo informaciją. Leidžiamas 30

—40 pusl. dydžio.

Prenumerata Argentinoje. metams 15 pezu, pusei metų — 8.

Užsisakyti per „A. L. Balso“ Redakciją.

Pasaulio Lietuviai

ATGARSIAI APIE „DROBĘ“ SĄNCIUOSE

Lapkričio 12 d. Vilniaus radijas pranešė tokias okupanto paruoštas žinias:

Per Vilniaus radiją perskaitytas straipsnis „Ten, kur seimininkavo amerikoniški biznieriiai“. Straipsnyje kalbama apie buvusį „Drobę“ fabriko direktorių Daugirdą. Pasakojama, kad 25 amerikiečiai ir metus turėdavo nuo 7 iki 10 milijonų litų pelno, o darbininkams mažai temokėję. Buvę 400 darbininkų, jiems išmokėdavo iki 300.000 litų.

Tvirtinama, kad fabrike dabar esanti įvesta visai nauja tvarka. Pastatytos naujos patalpos, sudarytos higieniškos darbo sąlygos. Seni darbininkai Nekrašas ir Juzumas prieš karą „Drobę“ vos uždirbdavo po 150 litų į mėnesį, tuo tarpu dabar jie du uždirba 2.000 rublių. (Rusai nenasakė, kad tada už 150 litų jiedu galėjo nupirkti daugiau ir geresnių prekių, nedu dabar už 2.000 rublių).

„Drobę“ direktorium paskirtas buvęs josios elektromontieris Bioblys. Prieš 12 metų jis buvo pašalintas iš fabriko. Fabrike dabar įsteigta 100 naujų darbininkų. Nustatytas darbo normas jau viršija darbininkai Jurevičius, Levickas ir Monkaitis.

ZYMESNIEJI OKUPUOTOS LIETUVOS ŽMONĖS

Radikas savo, kad „Tiesa“ idėjo žymesniųjų tarybų Lietuvos žmonių kolektyvinę nuotrą. Joje matome šiuos asmenis:

Poetą Vladą Grybą, tapytoją Trečiokaitę, rašytoją Joną Avizių, Vilniaus dramos teatro režisierę Kazimierą Krymaitę, prof. Matulį, Balį Dvarioną, „Varpstą“ stachanovietę Nataliją Nakiatę, Vilniaus tabako įkuvatoją Sofiją Suchockaitę, poetą Antaną Jonyną, kaulių šerėją Stasę Vitkienę, šiaulių apskrities kolchozo karvių melžėją Krivickienę, Kėdainių apskrities kolchozo pirmininką Antaną Barauską ir kitus.

IR VILNIUJE MINEJO KUDIRKOS MIRTIES SUKAKTĮ

1949 metų lapkričio 15 dieną per Vilniaus radijo stotį okupantai paskelbė tokias žinias:

Vilniuje sovietinės mokslių akademijos Lietuvių Literatūros Institutas suruošė Vinco Kudirkos 50 metų mirtimo metinių minėjimą. Pranešimą padaręs rašytojas Prancuskas. Minėjimo dalyvių tarpe buvo akademijos viceprezidentas Juozas Žiugžda ir akademikas Mykolaitis-Putinas.

Kauno „Pergalės“ fabriko brigadierius Gafenas rusiškai papasakojo, kaip jis vadovauja brigadai. Kartu su juo dirba Jakavičius, Bagdanavičius ir Zajackauskas. Jis pasakoja, kad dabar viena brigados pamaina pagaminanti net 50 tonų vielų. Gafeno brigada padaro visą valdžios paskirtą darbą ir dar 220%.

PROFESIONALISKAS KALĖDŲ SENELIS

„Dirva“ talpina savo skaitytojų Juozo Benderio paveikslą ir pažymi, kad „The Cleveland Press“ dienraštis jį aprašė, kaip pavyzdiningiausią Kalėdų Senelį. Jau 8 metai, kaip jis dalina kalėdų dovanas moksleiviams.

Bendleris yra pradžios mokyklų inspektorius ta prasme, kad lanko mokinių namus, kada pastarieji apiedžia pamokas. Dang jo „persekiotų“ mokinių šiandien tapo dideliais žmonėmis.

Tas profesionališkas „Kalėdų Senelis“ yra gimęs Lietuvoje, bet dar vaiko amžiuje atvežtas Amerikon.

— JONAS MAŠIOTAS, gimnazijos mokytojas, žinomo pedagogo Prano Mašiotto sūnus, su žmona iš tremties atvyko į JAV. Šis gerb. „A. L. Balso“ bendradarbis sveikina visus „A. L. Balso“ skaitytojus su 1950 metais ir žada neužmiršti rašinėti mūsų laikraščiu ir iš JAV.

POETAI KURIA „DUBINUŠKAS“ PAVERTGTAI LIETUVAI

Į propagandinį VKP(b) vežimėlį įkintyta poezija, saivame suprantama, koja kojon žygiuoja su sovietine propaganda. Kadangi sovietinis Lietuvos okupantas visą Lietuvą pasiryžo suvartyti ir kolchozus, NKVD valioje palikę mūsų poetai savo plunksnas paskyrė sukolchozinimo akcijai.

Štai — J. Macevičius šitaip poetinėm priemonėm organizuoja savo posmuose pirmąjį kolchozą:

Jie susimastę iš skaityklos grįžo, ilgai sustoję svarstė paežius. Jie kolektyvan stoti pasiryžo, kažko ieškoję režius mažuos...

Taip sovietinės propagandos įtakoję užfiksuojami mūsų ūkininkų kryžiaus keliai kolchozinėse stacijose. Gaila, poetais, tuščias kolchozinimo akcijos propagandistas, neužsimena apie tą negailestingąją NKVD ranką, kuri ūkininkus po paskaitų skaityklose prieš jų pačių norą veja į kolchozus ir į jų laukus tuojau pat atsiunčia traktoriaus užarti buvusiems kapčiams — jų tėvų tėvų prakaitytą per kartų kartas įgytos nuosavybės riboms:

Kai kur plačiuose kolektyvo rėžiuos
Dar kyšo žilstančios vėlenos.
Vagas pirmąsias traktoriaus įrėžę,
Išlygina senus kapčius ir sienas...

Vargšas lietuvis ūkininkas. Kokia skaudžia širdimi jis turi žiūrėti į savo žemėlę, kurią okupanto įsakymu nusavina tų pačių okupantų išgalvoti ir sukurti kolektyvai, jį patį palikdami paprasčiausiu kumečiu. Ir kaip tada jam jo giliame, dangaus saukiančiame skausme turi būti koku, kada V. Grybas, pataikaudamas NKVD, uždainuoja:

Dabar jo žemė didelė, už saulę dar šviesesnė,
Nuo Antkalinikių
Iki pat Tian-šanės kauburių...

Kas iš tų Tian-šanės kauburių, apgyvendintų geltonodžiūsių mongolais, kai jis jo paties iš tėvų paveldėtame lauke tėra paprastas kampininkas, kurį NKVD kiekvieną naktį gali su visa seima susodinti į sunkvežimį ir išsiųsti į tuos jam visiškai svetimus Tian-šanės kauburius, o į jo vietą atkelti mongolus iš Tian-šanės...

ATGAIVINAMOS „BIBLIOGRAFIJOS ŽINIOS“

Nuo šių 1950 metų pradžios prof. Vaclovas Biržiška ir pulk. Aleksandras Bužancovas jau JAV atgaivina jų pačių 1928 metais pradėtą leisti „Bibliografijos žinias“, kuriose per 17 metų buvo paskelbta apie 20.000 naujų lietuviškų knygų bei per 80.000 periodinių straipsnių. „Bibliografijos žinios“ visą laiką buvo renkamos ir spausdinamos „Varp“ spaust. Kaune. Jas daugiausia rinkdavo Linotipu K. V. kuris dabar randosi Argentinoje ir renka „A. L. Balso“.

Naujas Lietuvių Bibliografinės Tarnybos adresas: Lithuanian Bibliography Service, 606 N. Bowman Ave., Danville, Ill., USA.

VILNIAUS ĮGULAI VADOVAUJA RUSAS OLIOV

Lapkričio 14 dieną per Vilniaus radiją okupantai paskelbė tokias žinias: Pranešėjas, darydamas savaitės įvykių apžvalgą, pasakė, kad Spalių Revoliucijos minėjimo metu Vilniaus tribūnoje stovėjo Paleckis, Gedvila, Trofimovas, Preikšas, Snieckus, Niunka, šumauskas ir kiti.

Kalbą pasakė Vilniaus įgulos viršininkas, sovietų armijos gen. Olov.

Šiaulių „Elnio“ fabriks metinį planą įvykdė pirmą laiką. Šis fabrikas turėjo nešti tiek tiek pelno, bet jis padarė 4 milijonus rublių pelno „virš plano“. Žymiausias brigadų vadovais yra Genaitis ir Brazauskas.

ĮVAIRŲS PRANEŠIMAI PER VILNIAUS RADIJĄ

1949 metų lapkričio 16 d. per Vilniaus radiją okupantai paskelbė tokias žinias:

Aukščiausios tarybos prezidiumo pirmininkas Justas Paleckis apdovanojo ordenais daug geležinkeliečių. Raudonosios Vėliavos ordinu apdovanoja Vilniaus geležinkeliečių mokyklos mokytoja Julija Simonovą. Pasiūsiu ordenus gavo Radviliškio geležinkeliečiai Jonas Martinaitis ir Jonas Kaselis, ir Trakų valstieciai kaimietis Jurgis Andriulionis.

Lietuvių Kalbos Instituto kolektyvas jau paruošė spaudai 150 lankų lietuvių kalbos žodyno.

Šiaulių apskrities komunistė, kaulių šerėja Vitkienė, per metus užaugino po 20 paršelių nuo vienos kaulies. Ji yra nufilmuota. Komunistinė kino studija paruošė du žurnalus, skirtus gyvulininkystės reikams. Šiaulių tarybiniai ūkiai vykdo trimečio planą.

Per Vilniaus radiją lapkričio 17 d. buvo skaitytas rusiškas straipsnis, pasvęstas Salomėjos Neries 45 metų gimimo sukakčiai paminėti.

Josios eilėraščių daktamavo rusų artistai Olga Cholina ir Lev Ivanov. Radviliškio komunistų partijos sekretorius yra Poška, partijos centro atstovas Boreika.

RODOMSKIS SKAITO APIE KINIJĄ

Lapkričio 17 dieną ministras Rotomskis iš Vilniaus komunistų partijos centro, kuris yra Gedimino gatvėje, 29 Nr., kalbėjo apie „kinų tautos išvadavimą“. Rotomskio kalba buvo transliuojama per radiją.

Kiek vėliau buvo transliuojama valstybinėje konservatorijoje vykęs Jokūbo Ginsburgo fortepiano recitalas, Arenskio „Barkarolė“, Smetanos „Vistėlė“ ir Račiūno „Baladė“. Lietuviškas dainas dainavo solistė Regina Tumalavičiūtė. Ji dainavo šimkaus, Kačanausko, Indros ir Tamoliūno dainas. Jai akompanavo Potasinskas.

Iš Filharmonijos salės buvo transliuojama daikovskio IV-oji simfonija. Dirigavo Stasevičius. Solo dainavo Aldona Repšytė. Prancūzų komunisto Aragon eilėraščių paskaitė dramos teatro aktorius Kazys Preikštas.

BIELSKYTE MOKYTOJAUJA KĖDAINIUOSE

Švenčių proga Kėdainių apskr., Gruzdžių valsč. įvyko „Saulės“ kolchozo posėdis. Posėdžiui vadovavo komjaunimois Radzevičius. Dalyvavo Bielskityje, septynmetės mokyklos mokytoja.

Kolchozo nariams išmokėta po 8 kg. (20 svarų) grūdų už darbadienį. Buvę mažesniai Jonas Sinionis ir Kazys Timofejevas pasakojo, kad niekad neturėję tokio gero gyvenimo. Kolchozo nariai Micevičius ir Čičauskas, 1917 metų bolševikų sukilimo dalyviai, šį tą papasakojo apie anuos laikus.

— TARYBINĖ spauda nusiskundžia, kad Lietuvos bolševikiniai rašytojai permaža patiekia vaikams literatūros. Partija įpareigojo patiekti vaikams kūrinį šiuos rašytojus: V. Valsiūnienę, V. Mozūriūną, L. Janušytę, A. Kazanavičienę, A. Matutį, Vytautą Sirijos Girą, Korsakienę, St. Kapnį, A. Jonyną ir eilę kitų. Esą užsibrėžta išleisti ir vaikams žurnalą.

— LIETUVOS tarybiniai rašytojai vis dar rūpinasi a. a. J. Biliūno palaičių atgabenimu iš Zakopanės. A. Vieniulis — žukauskas visiems parodo vietą, kur jie bus palaidoti. Deja, jau daugelis metų praėjo, o a. a. Biliūno palaikai tebėra svetimoje žemėje.

— PETRAS SVOTELIS iš Lietuvos ir Philadelphia, Pa. atvyko 1850 metais. Tai buvo pirmas Lietuvos emigrantas tame JAV mieste, — rašo „Vienybė“.

BUS SAUKIAMAS PASAULIO LIETUVIŲ KONGRESAS

Nuosirdžioji mūsų tautos dalis taip supranta Pasaulio Lietuvių Bendruomenės kūrimą, kad jai turi būti visos organizacijos ir visa spauda, išelvių sukurta ir kovojanti už Lietuvos nepriklausomybę. Nesilaikant to dėsio, PLB neatitiks savo kiliems uždaviniams.

„Nepriklausomoji Lietuva“ rašo: „Paskutinės žinios iš VILKO praneša, kad nežiūrint tam tikrų sunkumų, kuriuos sutinkama ryšium su Visuotinio Amerikos lietuvių Kongreso nutarimu PLB organizavimo sumanyma studijuoti, kas reikšia to uždavinio nutęsimą ilgesimais laikui, VLIKas vis dėlto yra pasiryžęs Pasaulio Lietuvių Bendruomenės organizavimą tęsti.

Labai yra galima, kad PLB bus suorganizuota kitose šalyse — Kanadoje, Did. Britanijoje, Australijoje, Pietų Amerikoje, ir tikrai tada Jungtinės Amerikos Valstybės. O jau po to seks Pasaulio Lietuvių Seimas, kuris galutinai nustatys Pasaulio Lietuvių Bendruomenės formą ir turinį.“

AMERIKON ATVYKĘ LIETUVIAI TREMTINIAI

Birželio 10, 1949, laivu „General Haan“ iš New Yorko atplaukė 90 lietuvių tremtinių šeimų. Atvyko:

Abraitis Antanas, Adaševičius Anicetas, Akavickas Vladas, Aleksynas Juozas, Anaskolis Ričardas, Asauskas Petras, Augunas Algimantas, Avičius Antoš, Babailauskas Leopoldas, Bajerunas Leonas, Bakšys Vincas, Balys Mečys, Baltušis Juozas, Bandzulis Vytautas, Baužys Petras, Beleckis Petras, Bosas Klemensas, Bradzonis Petras, Brinka Alfonsas, Burneikis Povilas, Degutis Jonas, Dautartas Juozas, Diržys Antanas, Drąsininkis Stasys, Dubauskas Lindvikas, Dumbrava Marijona, Gasinava Jonas, Gelgotas Vincas, Gričius Kazys, Jasas Bronius, Juozėnas Alfonsas, Kačėnas Vytautas, Kairys Irena, Kavaliauskas Antanas, Kavaliukas Valentinas, Kesmonas Norbertas, Kevera Antanas, Klapatkauskas Viktoras, Kleinas Stasys, Kudikis Petras, Kusleikaitė Emilija, Macas Jonas, Mačinskis Vladas, Marasinskis Domicelė, Merkevičius Algimantas, Mažeika Antanas, Mažutis Stefanija, Melinauskas Vladas, Milasė Jonas, Mingėla Petras, Montrimas Kapoias, Nasvytis Stasys, Norkus Vytautas, Olišauskas Antanas, Padvecas Henrikas, Palubinskis Juozas, Paukštaitis Juozas, Peckys Vladislavas, Petrulionis Pranas, Paskocias Elena, Petrulionis Jonas, Pieckaitis Jonas, Preikštas Lindas, Ramanauskas Juozas, Rumbutienė Stasė, Sabirskas Juozas, Salinas Povilas, Sarkanis Balys, Šaukaitis Jonas, Šanlys Jonas, Šepetauskas Antanas, Simoliūnas Paulius, Sileivys Juozas, Slavinskas Jonas, Slakaitis Edvinas, Šmažys Petras, Šnabaitis Kazys, Stankins Stasys, Stasiūnas Juozas, Stumbras Stasys, Stupelis Stasys, Taurėjins Lindas, Tocius Vladas, Tumas Adomas, Truska Zigmas, Vabalaitis Stasys, Valčius Stasys, Velickia Domas ir Vidmantas Stasys.

Birželio 13, 1949, laivu „General Eltinge“ iš New Yorko atplaukė 55 lietuvių tremtinių šeimų. Atvyko:

Augaitytė Juzė, Baranaukas Stasys, Barauskas Juozas, Bublrys Vladas, Bursevičienė Juzė, Brinka Raimondas, Dovartas Kazys, Degesys Danielius, Dovydaitis Vincas, Edukaitė Klementina, Eringis Elzbieta, Estka Ričardas, Grinius Antanas, Grauzdė Aleksas, Guntorius Jonas, Gustas Pranas, Jakubauskaitė Stasė, Jankauskaitė Kazimiera, Jarulaitis Julijonas, Jurašas Eduardas, Kežėnaitė Stasė, Kiršinys Petras, Kleinas Eugenijus, Krikščinas Bronius, Jurgilas Juozas, Mieželis Vladas, Mitusnas Birutė, Montvilas Fromas, Orentas Augustas, Paskevičius Juozas, Paulauskas Kostas, Paviličius Vytautas, Petrailis Jonas, Pogirskis Teklė, Povilaitis Juozas, Prominskas Juozas, Ragauskas Pranas, Račkiauskaitė Amelija, Rudaitienė Malvina, Steponavičius Kazys, Tautvydas Jonas, Tupiauskas Magdalena, Urbonavičius Stasys, Verselytė Gražina, Vieračaitis Janina, Vygirda Valerijonas, Vytauskas Vladas, Zagžeckas Stasys, Zandavaitė Berta, Zemaits Juozas, Zemaitis Jonas, Zukas Vaclovas.

KANADON ATVYKO DAR 53 LIETUVIAI

Spalių pabaigoj, 1949 Kanadon iš Europos atvyko:

Pauzėnė Marijona, Panžytė Katerina, Vaskelytė Marija, Daugėlas Domicelė, Aldona ir Algimantas, Dervaitienė Kunigunda, Dervaitis Edmundas, Dervaitytė Danutė, Zabarauskienė Pranė, Zabarauskas Algirdas, Virginija ir Irena, Apanavičius Silvestras, Ona, Vytautas, Jonas ir Ivaristas. Daugainis Jurgis, Adelė, Valteris ir Brunas. Didžbalis Jonas ir Zita. Domeika Vaclovas, Danguolė ir Marijona. Grigutis Alfonsas, Kozikis Jonas, Romanaitis Adolfas, Skorobogaitienė Marija, Janina ir I

O Lietuva visgi taps laisva!

Dr. Pius Grigaitis, Amerikos Lietuvos Tarybos sekretorius, 4. XI. 49 patiekė svarbų pranešimą Visuotiniame Amerikos Lietuvių Kongrese New York'e, su kuro turiniu supažindiname gerbiamausios „A. L. Balso“ skaitytojus. — „ALB“ Red.

Mes turėjome vieną didelį Amerikos Lietuvių Kongresą Chicagoje 1945 m. lapkričio pabaigoje ir gruodžio pradžioje. Jame dalyvavo daugiau kaip 800 draugų išrinktų delegatų, neskaitant atskirų asmenų ir garbės svečių.

Kongresas susirinko neilgai trukus po karo. Visuomeninė atmosfera tada buvo kitokia, negu šiandien. Amerikoje ir kitose Vakarų šalyse buvo plačiai pasklidusios simpatijos Rusijai. Buvo labai nepopuliari viešai prieš ją kalbėti arba kelti nepatogius jai klausimus. Demokratinės valdžios norėjo bet kokia kaina su ja susitarti dėl taikos ir buvo linkusios daryti jai didelių nuolaidų mažųjų ir silpnųjų tautų sąskaiton.

Bet, nežinint jokių Vakarų demokratijų nusistatymų, priėmė bendrą Taikos Konferenciją joms nepasisekė. Taika buvo pasirašyta su mažesniais priešais valstybėmis, bet ne su Vokietija ir Japonija.

Laikotarpį nuo karo pabaigos iki dabar ejo įtemptas Vakarų rungtynės su Sovietų imperija, išsivysčiusios į „šaltąjį karą“, kuris neduoda pasauliui nurimti, sudarydamas nuolatinių pavojų, kad jisai gali virsti karštu ginklų karu.

Ką per tuos metus veikė Amerikos Lietuvių Taryba?

Amerikos Lietuvių Tarybos uždaviniai ir darbai.

Su karo pabaiga vienas mūsų uždavinys: remti Jungtinių Amerikos Valstybių karo pastangas, siekiant pilnutinės pergalės prieš totalitarinius agresorius, atpuolė. Bet dar paliko kiti ne mažiau svarbūs uždaviniai, susiję su teisingos ir pastovios taikos siekimu.

Taika, kuriai mes pažadėjome dirbti, privalo būti pagrįsta Atlanto Čarterio ir Jungtinių Tautų Čarterio dėsiais. Mes norime, kad tie dėsiai būtų pritaikyti visoms tautoms ir specialiai Lietuvai, atsteigiant jos nepriklausomybę istoriškai etnografinėse jos sienose.

Mūsų uždaviniai toliau yra:

Teikti moralinę ir medžiaginę pagalbą Lietuvos žmonėms jų kovoje dėl laisvės ir šelpiti pabėgusius nuo prispaudos arba ištremtus jos pliečius;

Skleisti Amerikos visuomenėje teisingą informaciją apie Lietuvą ir ginti ją nuo priešų prasimanymų bei smeištų;

Palakyti gyvą Lietuvos išsilaivimo reikalą Amerikos lietuvių sąmonėje ir bendrai jų pastangas Lietuvos teisių apgynimui.

Vykdydami šiuos uždavinius, mes darėme žygius Washingtono: du kartus gavome audienciją pas JAV prezidentą Trumaną, daug kartų lankėmės Valstybės Departamente, kalbėjome su Senato nariais ir kongresmenais.

Rasėme memorandumus ir laiškus įvairiais specifiniais klausimais, liečiančiais Lietuvą arba jos pliečius, siuntėme telegramas Jungtinių Tautų organizacijai, svetimų valstybių galvoms (pav., Churchillui) ir ambasadoriams.

Teikėme žinių visuomenei, rengdami viešus susirinkimus ir konferencijas, paruošdami rezoliucijas ir pranešimus spaudai, leisdami informacijos biuletenį anglų kalba ir leisdami kitokią literatūrą apie Lietuvą arba finansuodami jos leidimą.

Nuolatiniame Amerikos visuomenės informavime, kaip žinote, yra išlaikomas Informacijos Centras New York'e.

Per paskutinius kelerius metus užsiėmėme glaudus kooperavimas tarp Amerikos Lietuvių Tarybos ir Vyriausiojo Lietuvos Išsilaivimo Komiteto (VLIK-o) kurio du atstovai — prel. M. Krupavičius ir p. V. Sidzikauskas lankėsi šiemet Jungtinėse Valstybėse.

Ivairiuose savo uždaviniuose padėti Lietuvai veikėme drauge, kur buvo galima, su kitų bolševizmo pavergtų tautybių atstovais pirmoje eilėje, žinoma, su latviais ir estais, bet taip pat ir su kai kuriomis slavų tautų grupėmis.

Pagalba Lietuvos tremtiniams.

Po karo visai netikėtai iškilo didelė ir skaudi Lietuvos pabėgėlių ir tremtinių problema, kai patyrėme, kad dešimtys tūkstančių Lietuvos pliečių — vyru, moterų ir vaikų — atsidūrė Amerikos ir jos sąjungininkių okupuotose Vokietijos ir Austrijos srityse, Italijoje, švedijoje ir kitur.

Amerikos Lietuvių Tarybos iniciatyva buvo įkurtas Bendras Amerikos Lietuvių Fondas (BALF-as) teikti pašalpą.

Laikui bėgant, paaiškėjo, kad ta tremtinių masė negalės ilgai pasilikti sąjungininkių okupuotose buv. priešų žemėse. Iškilo tremtinių įkurdinimo klausimas.

Šitam klausimui Amerikos Lietuvių Taryba pašventė daug laiko ir energijos. Mes rūpinomės, kad JAV Kongresas išleistų įstatymą, kuris atidarytų duris į šią šalį kaip galint didesniai

3

7 atstovus nuo srovų ir po 3 nuo Susivienijimų. Viso 27 atstovai.

Pagaliau pereitų metų lapkričio mėnesį metiniame A. L. Tarybos suvažiavime įsijungė ketvirtoji srovė, pasisakydama už demokratinę santvarką atstatytoje nepriklausomoje Lietuvoje. Ji davė taip pat 7 atstovus. Tuo būdu Amerikos Lietuvių Tarybą sudaro dabar trys dešimtys keturi srovų bei organizacijų atstovai.

Jos reikalams vesti yra įgalios Vykdomasis Komitetas, kurį pirmiau sudarė 3 asmenys, dabar — 4. Jie visi gyvena Chicagoje.

Be to, yra 6 vicepirmininkai (po vieną nuo kiekvienos srovės ir nuo Susivienijimų) ir 4 išdų globėjai. Vykdomojo Komiteto nariai drauge su pastaraisiais dešimčia pareigūnų sudaro A. L. T. Valdybą, kuri yra susaikiama, kilus kokiame svarbesniame

JAV prezidentas Trumanas laiko Amerikos Lietuvių Tarybos pareiškimą Lietuvos laisvės reikalui. Dešinė — šio straipsnio autorius, Dr. P. Grigaitis, „Naujienu“ redaktorius, ATL sekretorius. Jis, sykiu su ALT pirm. šimūčiu ir išd. Vaidyla vėl padarė svarbius žygius Vašingtone

Lietuvos tremtinių skaičių. Šaukėme veikėjų konferencijas tremtinių įkurdinimo reikalui tarėmės su kitomis organizacijomis.

Buvo pagaliau susitarta, kad šį reikalą paims į savo rankas BALF-as, prie kurio yra sudarytas tam tikras Imigracijos ir Įkurdinimo Komitetas.

Vis didesni tremtinių transportai atvyksta į šią šalį. Neseniai buvo pranešta, kad Lietuvos pliečių yra jau atvykę per 14 tūkstančių (Dabar jau atvyko virš 15.000. — „A. L. B.“ red.)

Daugelis jų jau ėmė dalyvauti Amerikos lietuvių visuomeniniame gyvenime. Matau didoką naujakurių skaičių ir šioje saloje.

Mes sveikiname ir džiaugiamės, kad jie su mumis. Turėsime daugiau jėgų, galėsime nudirbti didesnių darbų.

Amerikos Lietuvių Tarybos organizacija.

Amerikos Lietuvių Taryba jau gyvena dešimti metai. Ji įsikūrė (kaip Lietuvos Gelbėjimo Komitetas) 1940 m. spalio 15 d. po to, kai lietuvių delegacija priėmė Baltajame Name, Washingtono, prezidentas Franklin D. Rooseveltas.

Pradžioje į ją įėjo visų mūsų nebolševikinių srovų atstovai, paskui viena srovė (tautininkai) pasitraukė.

Per pirmuosius dvejus metus ALT darbas ėjo lėtai; jį neturėjo nei įstatyti, nei išd. Jungtinėse Valstybėse įstojus į karą, Lietuvos klausimas buvo nustumtas į šalį.

Smarkiai Taryba sukruto veikti 1943 metais, kai jos atsisaukimas Vasario 16-sios proga paskatino plačiąją visuomenę susirūpinti Lietuvos likimu ir aukoti jos išsilaivimo reikalams.

Tada buvo sudarytas centro išd., paruošti įstatai. Prasidėjo susirašinėjimai su kolonijomis. Tų pačių metų rudenį buvo suaukta Pittsburghe Amerikos Lietuvių Konferencija, kuri buvo nepaprastai sėkminga, davė stambių pajamų Amerikos Lietuvių Tarybai ir pastatė ją ant tvirtų kojų.

I Taryba įėjo po tris atstovus nuo trijų srovų: katalikų, socialdemokratų ir sandariečių. Prasidėjo ir abudu mūsų didieji Susivienijimai, paskirdami po vieną atstovą. Viso 11 asmenų.

Toliau ėmė kurtis ALT skyriai (iš įvairių draugijų delegatų) įvairiuose miestuose.

Po Kongreso Chicagoje (1945 mt.) Tarybos sąstatais buvo prapleistas: po

reikalui, tarp visos Tarybos narių suvažiavimų, įvykusių kartą ir metus.

Nei Vykdomojo Komiteto nariai, nei kiti A. L. Tarybos nariai neima jokio atlyginimo už savo darbą. Taryba dabar turi viso tikslai tris tarnautojus, kurie dirba už algą: du Informacijos Centre, New York'e, ir vieną Sekretariate, Chicagoje.

Tarybos skyrių ir draugijų komitetų, kooperuojančių su ja, yra dabar 27.

Mūsų nusistatymas.

Amerikos Lietuvių Tarybos veikimo pagrindas — laisvo Amerikos demokratinio gyvenimo sąlygos, kuriomis mes naudojames.

Kaip Amerikos pliečiai, mes turime teisę kalbėti, reikšti savo pageidavimus, daryti įtaką į visuomenę ir į valdžią.

Mūsų laimė, kad, dirbant Lietuvos išsilaivimui, mums nereikia eiti prieš savo valdžią. Mes einame su ja. Jungtinių Valstybių valdžia oficialiai pasmerkė Rusijos bolševikių smurtą prieš lietuvių tautą — taip pat ir prieš latvius is estus, ir šito savo nusistatymo ji nepakeitė.

Pats prezidentas Rooseveltas 1940 m. mums padarėms dirbti Lietuvos išsilaivimui, sakydams, kad mes galime būti Amerikos pliečiai ir tuo pačiu rūpintis savo gimtojo krašto likimu.

Daug kartų nuo to laiko Valstybės Departamentas, Amerikos teismai, Amerikos atstovai tarptautinėse konferencijose pasisakė prieš Lietuvos ir kitų dviejų Pabaltijo kraštų pavergimo sankcionavimą. Todėl būtų nerimta ir neteisinga įtarinėti šios galinys demokratijos vadus, sakant, kad jie Lietuvą „pardavė“, tik dar slepia savo juoda darbą nuo publikos.

Tiesa, kad tais nelaimingais „apėasementu“ politikos laikais jau buvo padaryta nuolaidų Rusijai, kurios labai keblion padėtin stato Lietuvą (pav., Karaliaučiaus ir Rytprūsijų dolies atidavimo rusams). Tai buvo politinio ir moralinio užtemimo protarpis Vakaruose. Jeigu jisai būtų pratisęs ilgiau, nežinia, kaip žemai galėtų nupliti Vakarų demokratijos, eidamos pataikavimo totalitariniam despotizmui keliu. Reikia tikėtis, kad tai praėjo ir daugiau nebebus kartos.

Tačiau net ir tada, kai Washingtonas buvo linkęs daryti taiką su bolševizmu nežiūrint kuria kaina, Lietuvos pavergimas Maskvai vis dėlto nebuvo pripažintas teisėtu! Tai neįkainojamos reikšmės laimėjimas Lietuvai. Kas išgelbėjo nepriklausomos Lietuvos idėją per visus šiuos sunkiuosius metus?

Ją išgelbėjo teisės ir tarptautinės dorovės principų išgelbėjimas Amerikos žmonių sąmonėje. Juk neužmirškime, kad šitame kare (kaip ir pirmajame) Amerika neisėklė jokių reikalavimų sau — teritorijomis, pinigais ar kitokiomis gėrybėmis, ir nei JAV Kongrese, nei visuomenėje nebuvo girdėti jokių protestų prieš tokią Vyriausybės programą. O Amerika pylė daugiausia savo turto į karo liepsnas, stengdamasi nugalėti agresorius.

Neužmirškime, kad Amerikos prezidento iniciatyva buvo suformuluotas ir paskelbtas Atlanto Čarteris kuris prižada grąžinti laisvę ir suverenines

toises tiems, kuriems jos buvo išplėtos jėga.

Jau prieš ketverius metus Amerikos Lietuvių Kongrese Chicagoje man teko nurodyti, kad mūsų viltys yra paremtos tais žmoniškumo ir moralybės principais, kuriuos brangina šios šalies demokratijos... Juk ne tam, kad pažvejotų balsų tarp lietuvių politiniams rinkimams pagerbė tą mūsų Kongresą savo atsilankimu Illinois valstybės gubernatorių ir arkivyskupo (dabar kardinolas) Stritch ir kiti žymūs asmenys. Mes esame silpni Amerikos politikoje.

Amerikos Lietuvių Tarybos protestai, memorandumai ir žygiai Washingtono irgi negalėjo nulemti šios šalies valdžios nusistatymo, jeigu ji pati nebūtų vadovavusis giesniais sumetimais, nors, gal būt, mes esame prisidėję prie Lietuvos reikalo išgelbėjimo tais laikais, kada Washingtonas darė didelius kompromisus su rusais. Vėlionies Roosevelto žodžiai, kad „Lietuva bus laisva“ galėjo jį sulaikyti nuo sutarties pasirašymo su Stalinu, kuri būtų pražūdinusi mūsų tėvų kraštą.

Lietuvių tautos gelbėjimas

Bet jeigu mes tikime Amerikos demokratijos sąžine, tai nereikia, kad mes galime sėdėti ramiai už galinų Dėdės Samo pečių, kaip už Magnot linijos, ir laukti, iki bus atstatytas pasaulio teisingumas.

Negalime sėdėti jau vien dėl to, kad dirba išsijusę Lietuvos prieštai. Stalinas turi skaitlingus būrius savo agentų, kalbančių lietuviškai ir veikiančių mūsų tarpe. Jie diena iš dienos kalba ir rašo, girdami bolševikišką „rojų“ Lietuvoje ir, jeigu nebūtų, kas jų melą atremia, tai Amerikos publikoje susidarytų nuomonė, jogei Lietuva, patekusi į bolševizmo jungą, yra patenkinta.

Amerikos žmonės reikia painformuoti apie Lietuvą ir parodyti jiems tiesą. Nes, jeigu žmonės nežinos, tai jie negalės ir savo valdžios išpėti, kad ji nepasiduotų bolševizmo intrigoms.

Amerikos Lietuvių Tarybos darbas šioje srityje duoda vaisių. Pakanka pažvelgti į Kongresinio Rekord puslapį apie Vasario 16 d. datą — kiek jame telpa senatorių ir atstovų kalbų ir mūsų organizacijų rezoliucijų apie Lietuvą. Apie Lietuvą pasirodo ir daugiau tikslų žinių ir palankių jai straipsnių Amerikos spaudoje.

O šį mūsų Kongresą, štai, pasveikino jau ir pats Jungtinių Valstybių prezidentas.

Mes turime dirbti toliau dar didesniu įtempimu, nes pastaruoju laiku ateina pasibaistinės žinios apie naujus masinius žmonių deportavimus iš Lietuvos. Atrodo, kad bolševikiški tiriniai užsimojo sudraskyti ir fiziškai sunaikinti lietuvių tautą.

Ko nepadarė teutonai kryžiuočiai, ko nepadarė rusiški Muravjovai Korikai, tai ryžosi padaryti bolševikai. Hitleris išnuė beveik visus Lietuvos žydus — apie ketvirtą dalį milijono nekaltų, beginklių Lietuvos pliečių. Jo buvusi partneris Stalinas dabar nori „sulikviduoti“ pagrindinę krašto gyventojų masę, lietuivius. Jeigu šita jo piktadarybė nebus sustabdyta, Lietuva gali virsti milžinišku kapinynu.

Mes privalome pakelti balsą. Turime kreiptis į mūsų valdžią ir į visas pasaulio valdžias per Jungtinių Tautų organizaciją, kuri pasmerkė „genocidą“, žmonių grupių žudymą.

Amerikos Lietuvių Taryba pradėjo daryti žygius šiuo reikalu jau prieš metus su viršum laiko. Šis Kongresas turės tarti savo žodį, kad jisai būtų išgirstas kuo toliausia.

Mes nenuleisime rankų. Kada Lietuva bus išsilaivinta, šiandien niekas negali pasakyti. Kova gali užsitęgti ilgai. Bet mes giliai įsitikine, kad ji bus laimėta.

Juk negali pasilikti tos baisios tironijos nasruose istisa eilė tautų su šimtais milijonų žmonių. Savo godume ji apžiojo perdag. Pasaulis be taikos negyvens, o tikros taikos negali būti, kol totalitarizmo vėžys eina žmonių kūną. Anksčiau ar vėliau šita baisi liga turės būti pašalinta.

Lietuvos likimas yra neatskiriama susijęs su viso pasaulio likimu.

Savo pastangomis mes pagreitinsime savo tėvų žemės išsilaivinimą, kad tenai, kur dabar slaučia žiauri bolševizmo tironija, galėtų vėl atstatyti laisva, nepriklausoma ir demokratinė Lietuva.

Dr. P. Grigaitis, ALT Sekretorius.

KILNUS BŪDAS REIŠKIASI KILNIAIS DARBAIS; NIEKAS NEIŠDUODA ŽMOGAUS DAUGIAU, KAIP JO ELGESYS. Spencer.

UŽSIRAŠYKIT „KELEIVĮ“

„Keleivis“ yra įdomiausias ir plačiausia skaitomas lietuvių savaitraštis; jis yra skaitomas po visą pasaulį, kur tik yra lietuvių. Gausiai iliustruotas, gerai vedamas, pažangios dvasios. Kaina Pietų Amerikoje 3 doleriai metams.

Adresas toks: „K E L E I V I S“, 636 Broadway, So., Boston, Mass. U. S. A.

Pinigus iš Argentinos galima siųsti banko čekiais, laiškuose arba per „A. L. Balso“ Administraciją

Kas Kaip Remia „A. L. Balsą“

ŽODIS IS SANTA CRUZ

Siunčiu \$ 20 „A. L. Balso“ prenumeratai ir \$ 10 priedo Jūsų kilnaus spaudos darbo paramai.

Aš gyvenu tolimoje Santa Cruz teritorijoje ir „A. L. Balso“ gaunu per kitus žmones. Niekuomet nenutraukite siuntinėje, nes ir aš noriu būti prisidėjęs prie tų susipratusių tautiečių, kurie stengiasi iškovoti laisvę pavergtai tėvynei Lietuvai.

Su tikra pagarba, Vitalius Spaičius.

Santa Cruz, 10. I. 50.

PRENUMERATAS APSIMOKEJO:

Jonas Rimša ir \$100 aukų, Juozas Padžiūnas ir \$ 60 aukų, Benediktas Uktveris ir \$ 50 a., Elena A. Ešienė ir \$ 30 aukų, Darata B. de Trach ir \$ 10 a., Augustinas Varskys ir \$ 10 a., Jonas Balsys ir \$ 10 aukų, Vitalius Spaičius ir \$ 10 aukų, Bronius Mikšys ir \$ 10 aukų, Petras Dendzigsksis ir \$ 5 a., Viktoras Pranauskas ir \$3,

Petras Griškevičius, Vaclovas Šulcas, Algirdas Bagdonas, Romas Klova, Jurgis Belūnas, Vincas Baronas, Česlovas Tuminas, Feliksas Stasiūnas, Jonas Kepalas, Elzbieta Lakačauskienė, Veronika Stepanavičiūtė, Zigmas Keblaitis, Dr. Julius Sakalauskas, Kazys Ramašauskas, Jonas Krivas, Justinas Trumpickas, Klemensas Šidlauskas, Jonas Kiškėlis, Vincas Šidlauskas, Cicilija Baltuškienė, Vytautas Sadzius, Antanas Steponaitis, Julijonas Ryselis, Petras Girmis, Petras Girmys, Valerija Girmytė, Jurgis Jūrenas, Juozas Simanas, Kazys Laucius, Juozas Neniškis, Antanas Kriauciūnas, Simonas Eldietis, Vladas Gronskis, Donatas Kikas, Antanas Pleckis, Olga Kraniuskaitė-Dunaichuk, Edvardas Butvila, Kazimieras Kybartas, Jonas Gasiūnas, Juozas Želionis, Antanas Kaminskas, Jeroslavas Kančys, Pranas Krapavickas (t), Juozas Žalys, Bronius Matulis, Osvaldas Iršius, Jonas Stanulis, Pranas Bunga, Vytautas Malela, Marija Žygaitė, Antanas Puzinas, Aleksandras Legeckas, Augustinas Dominas, Albinas Širtautas, Jonas Juodokas, Petras Veicekonis, Valerija Marčiukienė, Juozas Juodis, Jonas Jankauskas, Aleksandras Ravinskis, Kazys Jatskūnas, Adomas Guntis, Kazimieras Burba, Povilas Suvalskis, Pranas Staškevičius, Stasys Daugys, Jurgis Kučinskis, Sigitas Šiauciūnas, Alfonsas Norkus, Kazimieras Norkus, Juozas Norkus, Juozas Semėnas, Juozas Gudis, Teofilus Mikaliūnas, Ona Vaitonytė, Jonas Struoginis, Estaban Valasinas, Jonas Pilinskis, Steponas Valasinas, Klemensas Majauskas, Veronika Sejonaitė, Antanas Jukna, Česlovas Buividas, Emilija Muszynski, Povilas Tuomas, Julius Gailunas, Stasys Antanavičius, Jonas Giziūnas, Albinas Preiksas, Albinas Josys, Benediktas Berklovas.

Spauda

ATSIŪSTA PAMINETI

* AUSTRALIJOS LIETUVIS, su kaktuvinis numeris 27, rugsėjo 12, 1949. Žengdamas į antruosius gyvenimo metus, Australijos Lietuvos gavo daugybę pasveikinimų. Tame numery telpa ir „A. L. Balso“ redakcijos laiškas — Australijos ir Argentinos lietuvių spaudos kelio panašumas. Pirmasis Australijos lietuvių laikraštis įsivedęs ir anglišką skyrių, praktiškai tvarkomą. Adresas: Australijos Lietuvis, 2 Weroona Ave., Ascot Park, Adelaide, S. A., Australija.

* EL MUNDO PARAGUAYO, Editorial, didžiausia filateliškos leidinių spaustuve Pietų Amerikoje, direktorė, steigėja ir savininkė ponja Felicitas Rufina B. López de Mayer, Nobelio Fondo premijos kandidatė. El Mundo Paraguayo leidžia didelį metraštį, skiriamą filatelijai. Adreso patalpinimas \$ 5.— M./N. Galima siųsti laiškuose, adresuojant: Editorial „El Mundo Paraguayo“, Coronel Bogado, Paraguay.

* CHINA MISSIONARY BULLETIN, Nr. 7, spalį, 1949, puslapių 80, Katalikų Misijs Kinijoje leidžiamas žurnalas anglų kalba. Adresas: The Catholic Truth Society, King's Bldg., 1st Floor, Hong Kong. Leidykla tą žurnalą „A. L. Balsui“ prisiuntė ten gyvenantis kun. Pr. Urbaičio patarimu. Žurnalo redaktorius kun. N. Maestrini. Telpa religinio pobūdžio raštai ir kronikos.

* READERS DIGEST patiekia toki sovietų valdininko, apsilankiusio JAV, pareiškimą, apie tai, ko trūksta Amerikai!

Vienas sovietų valdininkas po kelionės per JAV buvo paklaustas kokią išpuį jam palikusi Amerika.

— Viskas čia tikrai puiku, — atsakė rusas, — tik higieninių įrengimų trūksta. Kiekvienoje didesneje Sovietų Sąjungos stotyje yra nuotėlinimo pirtys, o čia niekur nemačiau.

* „BIDDEFORD DAILY JOURNAL“, Nr. 262, 12. XI. 49, Biddeford, Maine, JAV. Airių veikėjas Patrick N. H. O'York, iš Limerick, Maine, ne kartą pasisakęs už Lietuvos laisvę to dienasčio skiltyje, rašo apie Airiją, kurios 4.000.000 gyventojų yra ilgai kentėję anglų prispaudą.

* PIETŲ AMERIKOS LIETUVIS, red.leidėjas Albinas Gumbargis, Eliauri 221, Montevideo, R. O. U. Pirmo meto bėgyje išėjo 6 numeriai. Antruosius metus pradėdamas Pietų Amerikos Lietuvos patalpinam VLIK'o pirm. kun. M. Krupavičiaus skundą Jungtinėms Tautoms ispanų kalba.

* PETRO CVIRKOS APYSAKOS, 286 puslapiai, Amerikos Lietuvių Darbininkų Literatūros Draugijos leidinys Nr. 56, Brooklyn, 1949. Autoriaus biografinius bruožus apie velionį Petrą Cvirką parasė Anatanas Venclova. Didžiama surinktų apysakų parasyta Lietuvos nepriklausomybės laikais, dalis nacių okupacijos metu.

* VISUOTINIS AMERIKOS LIETUVIŲ KONGRESAS, Lapkričio 4-6, 1949, Hotel New Yorker, New York City, 32 puslapiai, Vytis ir Lietuvos Trispalvė viršelyje. Apart Kongreso darbų programos telpa JAV lietuvių organizacijų ir firmų skelbimai.

* „MŪSŲ LIETUVA“, Nr. 53 talpina įdomų poeto Kl. Jūros raportą apie Rio de Janeiro lietuvių koloniją. Ten pažymima, kad Kazimierus Audinio dukte, Grace Audenyte, 22 m. amžiaus, už meto laiko baigė medicinos fakultetą Rio de Janeiro universitete.

* „LAISVOJI LIETUVA“, Nr. 84, 1949. Užgria min. Lozarčio kelionę į JAV ir kritikuoja VLIK'o veiklą. Plačiai mini Dr. V. Kudirkos 50 metų mirties sukaktį. Adr. J. Gytis, (13b), Airport, Memmingen D. P. Camp, Alemania.

* „LAISVOJI LIETUVA“ piktinasi, kad tūlas kunigas Kanadoje neleidžia platinti poeto J. Nevardausko knygos „Užrūstinti Dievai“. Anot „L. L.“, „Užrūstintų Dievų“ paraiploj platint nepatogu, o Lietuvą praradus šokti patogų...

* KALĖDOS, Teresa D. de Fontao, vertė ir išleido E. Valionienė, Pasaje Chimborazo 2070, Avellaneda, pusi. 4, 1949. „A. L. Balso“ spauda.

Kaunas, kurį senovėje puolė kryžiuočiai, o dabar laiko savo vergloje rusai. Ypač Vasario šešioliktos proga stiprinkime kovą už Lietuvos laisvę!

Atsiminimai ir Mintys

Tai yra stora, didelė 300 puslapių smulkaus rašto knyga apie lietuvių tautinį atgimimą, apie senesnius lietuvių veikėjus, partijas, programas ir lietuvių tautos kovas už laisvę. Knyga labai įdomi, paduoda daug žinių iš mūsų nesenos istorijos, o daktaras K. Grinius iš savo atsiminimų papasakoja daug linksmų ir įdomių nuotykių. Skaitydami tą knygą prisiminsime mūsų jaunias dienas Lietuvoje. Knygos kaina 7 pesai. Užsakymus su pinigais prašome siųsti šiuo adresu:

„ARGENTINOS LIETUVIŲ BALSAS“

CASILLA DE CORREO 303, BUENOS AIRES

Moteris ir Pasaulis

MADOS

Girdėjau nesyki kalbant moteris, ar reikia gaudyti madas. Taigi tuom pasiremama ir noriu kelius žodžius išsiaiškinti apie tas madas ir sykiu kviesiu moteris ir mergaites atsiliepti, moterų kampa, tik mums moterims rūpimais klausimais. Tai kaip su tomis madomis? Pirmutinė madų gaudytoja — ne; paskutinė — ne ir ne.

Moderniškas, bet rimtas apsiirengimas, tinkamas visur, tik nereikia suprasti, kad atrodyti rimtai, būtinai turi būti juoda ar bent tamsi suknelė. Jaunos mergaitės kaip tik ir turi šviesiom suknelėm nešioti, nes jaunystėje taip viskas šviesu ir linksma.

Apie moterį visuomet yra sprendžiama iš jos apsiirengimo. Neapsirikiu pasakydama, kad iš apsiirengimo galima pažinti jos būdą, jos kultūrą ir kokį ji gyvenimą gyvena (turi).

Pirkdama drabužius, moteris turi pirmiausia žiūrėti kas gražu ir padoru ir niekad nesiduoti prikalbama pardavėjų ar kam iš šalies, nes reikia gerai suprasti, kad tą pirktą drabužį nešiosi pati, o ne kitas, už tai ir reikia pirkti tik pagal savo skonį.

Norint būti gerai apsiirengusiai, reikia pirkti, kiek mūsų ištekliai leidžia, geros medžiagos ir kad būtų gerai pasiūta; geriau mažiau turėti suknelių, bet gerų. Yra būk kokios tai taisyklės, kuri kaip ir kada kokį drabužį vilkėti, bet kaip aš toms „taisyklėms“ negaliu ir nenoriu taikytis, tai ir kitoms nepatariu akiai jas sekti. Pavyzdžiui, lygi ir dailiai pasiūta suknytė gali tiktai visur; gali eiti su ja į susirinkimą, gali eiti į svečius ir iš „bėdos“ gali eiti su ta pačia į balių, užsidėjus gražius karoličius ar kokius kitus papuošimus ir niekam taip greitai neatrodo, kad vis ta pati suknelė. Bet jei turėsi kokią margą ar šiaip „madnią“ pasiūtą, nors ir gražiai gali atrodyti, bet visur su ja netinka ir tuoj „krinta į akį“, kad visur su ta pačia suknelė esi apsilikusi.

Taipgi didelę reikšmę turi mūsų apsiirengime švara, plaukai ir kojos. Niekur ir niekuomet neturi būti mūsų rūbai taškuoti ir suraukšėti; neturi trūkti nei vieno guzikėlio ir, jei kur, reikia, nei vieno adatos dūrimo. Kaip yra negražu, jei, kur drabužis reikia susiūti, yra susegta su spilkla. Plaukai — mergaitės plaukai, didelė gražība, už tai jie turi būti visuomet gražiai susukuoti. Jei tamsta eina kur ir žmonės ir apsiirengi labai gražiai, bet jei plaukai nesvarūs ir netvarkoj — nepasipuosai. Taip pat ir su kojomis. Jei batai iškrypę ir pantiakos nevykusiai užsidėtos — užtranktos netik kad nepasipuosai, bet apsiliepsi.

Mano nuomone, taipgi netinka daug apsiirauti žibučiais (nors mes lietuvaitės ir nesam tam linkusios). Gražu, kas gali aukštinę apyrankę turėti, aukštinę spilkutę ar gražius perlų karoličius, bet ir visą tai turint netinka visas brangenybės sykiu užsidėti. Yra kas sako: „Jei aš negaliu anksnio daikto užsidėti (spilkos, apyrankės ar kitos brangenybės), tai man visai nieko nereikia“. Aš gi manau atvirkščiai — reikia. Moterys turint būti patraukiančios ir lengvai kokietiškos ir visi tie „niekniekiai“

priduoda daugiau moteriškumo. Man atrodo, kas meniškai padaryta, viskas yra gražu, nežiūrint iš ko padaryta, pav., kad ir mūsų gintaras!

Pavyzdžiui, pasakysiu vieną paprastą, bet labai gražų dalyką. Vieną sykį Lietuvoje, kariūnų vakarėlyje, prisirinko daug mergaičių, daugiasiai studentės ir gimnazistės. Buvo kaip ir visur tokiais atvejais, gražiai pasipuošusių ir gražių mergaičių, bet tik buvo viena apie kurią ir rašau, kuri skyrėsi iš visų, ir buvo taip paprastai taip kukliai apsiirengusi tik... turėjo, savo dailiai susukuotose tam-

sinose plaukuose, gražų papuošalą, (rodos ir šandie aš matau). Ir ką gi ji turėjo? Nagi dvi baltas remenes! Tame triušmingame karininkų vakarėlyje, ta mergaitė atrodė lyg iš pievų atėjusi ir ten tas remenis nusiskynusi (bet tai buvo žiema). Ir koki pasisekimą ji ta vakarą turėjo ir jai būtų renkama baltas ir grožio karalienė, tai tikrai ta garbė būtų tekusi tik jai. Tai matote, mergaitės, kiek nedaug reikia kad turėti savo personališumą, kitaip sakant — savo Aš.

O. S. R.

4 de Junio, 2. 2. 1950.

Jaunos ir darbščios lietuvaitės ir tremtyje garbingai garsina mūsų tautos vardą, ypatingai Vasario mėnesio šventėse.

FLORINDOS TARASKAITES IR POVILO JOKANTO VESTUVĖS

Graži Argentinoje gimusių mūsų jaunavedžių pora, panelė Florinda Taraskaitė iš Buenos Aires ir Povilas Jokantas iš Berisso, 28. I. 50 sukūrė šeimos židinį. Puosni vestuvių vakarienė įvyko jaunųjų tėvų namuose Berisse, dalyvaujant abiejų jaunavedžių tėvams ir giminėms.

Svečių tarpe matėsi žymios Berisso lietuvių šeimos, o iš Buenos Aires dalyvavo jaunuolės Florindos teta, gerb. ponė Emilia Čekauskienė, p. p. Urbielaitė, p. p. Deivickaitė ir p. p. Naudžiūnaitė bei kiti svečiai.

Jaunavedžiai medaus mėnesiui praleisti išvyko į Villa Las Jarillas, Kordobos kalnuose, apsidomami puošnia višbutyje Madaro, kurio savininkas dukrė greit sukurs šeimos židinį su Florindos broliu Reymundu.

Daug, daug laimės linkiu jaunavedžiams!

GABI URAGVAJIAUS LIETUVAITĖ IRMA BIRUTĖ AUGULIS

Antano ir Marijos Augulų dukrė, Irma Birutė Augulytė, labai gabi Urugvajuje gimusi lietuvaitė moksleivė. Ji studijuoja:

Antra metai Licejuje, antrą metai lanko anglų kalbos pamokas institute Anglo - Urugvajo, šeši metai lanko baletą studiją Paulės Jarmalavičiūtės de Bocage, septyni metai mokosi piano klasėje muzikos konservatorijoje Mendelsohn, su profesore Haidman.

Intelligentų tėvų dukrė gražiai kalba lietuviškai.

Jaunuolė Augulytė jau lankėsi Argentinoje, Brazilijoje ir su Prof. Jarmalavičiūtės-Bocage baletą studiją šoko įvairių Urugvajaus miestų scenoje.

Šiemet Augulytė lankysis Buenos Aires mieste. Ta proga žada paskambinti pianu ir pašokti Lietuvii Klubo scenoje.

A. J. P.

TREMTINĖS MALDA

Dieve visagali
Pažvelk į mane,
Mažą tremtinėlę,
Svetimaj šaly.
Rytas vakarelis
Sankiuosi į Tave,
Nes tik Tu Dievuli
Suprasti gali.
Mano širdutėlės
Troškina didžiausią,
Grįžti į tą šalį,
Kurioje gimiau.
Kur raibos gegutės
Balsą pirmutinį,
Pasaulį išvydus
Ašai išgirdau...
Dievuli brangiausias
Neleisk man klajoti,
Po pasaulio tyrus
Tarp blogų žmonių.
Kuo gi aš mažytė
Nusikalt galėčiau,
Kad tiromi leidai
Išmest iš namų,
Kruvinos jo rankos
Manę iš lopšelio
Išplėšė ir metė
Motinos glėbį.
Liepė kuo greičiausiai
Jai namus palikti
Į vergiją eiti
Svetimon šalin...
Išklausk Dievuli
Mano širdies šauksmą
Ir visų vaikų
Lietuvos šalies.
Mes trokštame pajusti
Galią stebuklingą
Ir galtingumą
Dieviškos širdies...
Buenos Aires, 1950.

L. Kančauskas

IS MEILĖS ATSIKIRIA NUO SAVO VYRO

Velionies Ispanijos karaliaus sūnus Jaime, 41 m. amžiaus, sugalvojo atsaukti savo atstiatydimą ir sva-

joja tapti Ispanijos karalium. Jo žmona, buvusi Vienos operos artistė, sušaukė spaudos atstovus Paryžiuje ir penkioms kalboms jiems pareiškė, kad vien dėl didelės meilės Jaimui ji nuo jo skiriasi, kad nekludytų savo vyrui tapti karalium. Mat ji ne mėlynakraujė. Artistė reportierams kalbėjo:

I love him. L'amo. Lo amo. Ich liebe ihn. Jo l'aime...

Gerb. Jonas Ankstikalnis, turintis kėdžių fabriką „Lit“ savo namuose Posada 23, Avellaneda (Tel. 20-Wilde-7831) 22. I. 50 sumosė vaises savo draugams Susivienijimo parke, kuriose dalyvavo drauzs Buenos Aires lietuvių būrys. (Aprašymas telpa atskirai). — K. Dobkevičiaus foto.

Kasdieniniai Reikalai

BUVO GRAŽIOS VAIŠĖS V. E. BAGDONAVIČIŲ NAMUOSE

Sausio 29, 1950 Vincas ir Emilia Karnagytė Bagdonavičiai Lietuvių Bažnyčioje pakrikštino savo sūnų Enrique Vicente, 18 mėnesių amžiaus. Sykiu minėjo savo dukters, Sofiją Angelą, 12 metų amžiaus sukaktį. Vaisės įvyko Bagdonavičių namuose, Villa Pueyredon, Bs. Aires, greta jų maisto produktų turtingai įrengtos krautuvės, kuri randasi Albarrellos 2799; TE, 51-7014.

Apart malonių savininkų ir jų vaikų, vaisės dalyvavo Enrique krikšto tėvai Jonas Lisas ir Neilly Puolis, Sofijos krikšto tėvai J. Pociūnas ir A. Preikšienė, taipgi šios šeimos: Talalija, Lukšanai, Kauliai, Pociūnai, Puoliai, Kulikauskai, Kleliauskai, Daunorai, Didai, Linertai, Antanavičiai, Valentai, Preikšai, A. Ambrazevičius, Algaris, muzikantai A. Patapavičius, A. Purvinis ir K. Rudis, spaudos fotografas K. Dobkevičius, „A.L.B.“ red. K. Norkus ir kiti vaisingų šeiminių draugai.

Sofia Linertas

— URSULĖ KUNCAITĖ DE GOMEZ, „First and Last“ baro savininkė, gavo leidimus atvykimui Argentinoje savo trijų brolių iš Vokietijos, kurių vienas yra medicinos gydytojas, kitas veterinarijos gydytojas, trečias agronomas. Vienok dau jau išvyko Australijon. Tik Stasys su šeima atvyks Argentinoje.

— JUANA STASKEVIČIŲTĖ ir Juozas Davidonis, inteligentiški Argentinos lietuviai jaunuliai, 4. 3. 50 sukuria šeimos židinį. Vestuvės įvyks p-lės Staskevičiūtės tėvų namuose, Buenos Aires.

— ELSA GIRDAUSKAITĖ, kisdama savo tėvų namuose, nusilaužė ranką.

— BOGUMILA AŠKINIENĖ 1. 2. 1950 išvyko atostogoms į Villa del Dique, Cordoba.

— KONST. PETRAUSKAITĖ DE-VEIKIENĖ po operacijos, padarytos sanatorijoje Rawson 2. 2. 50, jaučiasi geriau.

KOLOMBIJOS KAIME GIMĖ PENKETUKAI

Valstiečio Alfonso Arroyave žmona Maria 3. XII. 49 pagimdė penkis sūnus, kurie pakrikštyti šiais vardais: Fermín, Romiro, Rodrigo, Nabor ir Francisco.

Antiqua departamento gubernatorių motiną su penketukais atgabeną į Medellin, kad galėtų augti patogesnėse sąlygose.

— GARNYS: Leonora Šalkauskaitė, José Gonzalez žmona, 30. XII. 49 sulaukė pirmagimės dukters.

— MARIJA VIDŪNIENĖ, Petro Vidūno žmona, po chirurginės operacijos jaučiasi geriau.

— ELENA KUPREVIČIŲTĖ, smulkininkė, vasaruoja Kordoboje.

GRAŽINA MOTEKŪNAITĖ

mokytoja, Jono ir Emilijos Motekūnų dukrė, kurios vestuvės su Hilario Simanavičium įvyks 11. 2. 1950. Po Civilinio Registro, šliūba ims Lietuvių Bažnyčioje, o vestuvių vakarienė įvyks Lietuvių Salėje, Avellaneda.

MOTERŲ PLAUKŲ KIRPEJA IR SUKUOTOJA „OLIMPIA“

Moderniškas galvos dabinimas
c. Camacá 78 (Rivadavia 6600)
Tel. 63-8575 — Bs. Aires
(vyksta į klijenčių namus)

Paskandintas Raktas

Kambaryje tebevirpėjo kurtus durų trenksmas, ir Kęsgaila sėdėjo rankomis suspaudęs galvą, o ten viduje daužėsi, sėdė mintis viena po kitos. „Išėjo... ir negrįš; išėjo... nebe-grįš...“ lyg kūrį dunksėjo pro visa.

„Mama, kur mama?“ — staiga paklausė Jonukas.

Priešgęs prie tėvo, emė silpnuoti koka aukšty, norėdamas užlipti ant kelių. Kęsgaila buvo jau betiesišs rankas sūnui pakelti, bet, pažvelgęs į jo atloštą veidėlį, sustingo: tą akimirka vaikas buvo taip panašus į motiną, kad, rodėsi, iš jo akucijų žvelgė Elzė. Kęsgaila pasipurtė, lyg nuo ko gindamasis, ir staigiai truktelėjo koka. Vaikas žnegetelėjo ant žemės. Pasirėmęs ant savo gležnų rankūčių, jis pakėlė savo pabūgusį veidėlį į tėvą, ir tyras begalinio nežinojimo žvilgsnis nuste-bes isirėmė į kancią verdančias tėvo akis.

Lyg pajutęs kažką baisaus greitai ištiesė rankutes ir, įkibęs į tėvą, emė kuklioti:

„Tetia, tetia, kur mama?“

Prieš vaiko verkimą Kęsgaila visada jausdavosi keistai bejėgis, o dabar tai buvo tiesiog nepakeliamai kan-kina. Prisiglaudusio kūnelio krūpčio-jimas susilijo su jo pabūdusiu širdies plakimu. Norėjo suraminti, bet nepajėgė juoktis, nei juokinti, o kalbė-tis, guostis — per mažas anas dar buvo. Troškū, taip troškū pasidare-jam siejoje... Nebesitvėręs pašoko ir atstūmęs nuo savęs tebeverkiantį vai-ka, puolė pro duris, lyg žmogus savo likimą galėtų apgauti ir nuo nelaimės pabėgti... Dar kartą visą kambarį su-virpino kurtus trenksmas, paskui tik mažojo Jonuko baltas verksmas tyliai aidėjo pažeme paliai plikas lagorio grindis.

Jis ėjo lyg apakęs, nebeapžindamas sutinkamų veidų, girdėjo balsus, žo-džius, bet jie buvo tokie tolimi, sve-timi. Ėjo skubėdamas, lyg pranyk-sį džiaugsma pavyti norėdamas.

Ir kam Elzė jam tai padarė? Kam?... O buvo juk jiems kadaise tokių gražių valandų, kai, rodėsi, per dyku-mas būtų ėję vienas kito pastikti...

„Kai vargas pro duris, meilė pro langą...“ — prisiminė jam senieji mo-tinos žodžiai. Taip, vargas, pilkas, nerimas, baimė atnešęs vargas, padarė juos vienas kitam svetimus, kol... Ech, ir kam dar galvoti apie visa tai? Išėjo — nebegrįš. Išėjo pas kitą, lai-eina. Jei jai nereikia nei jo, nė vai-ko, ko turi jis bėgti iš paskos? — į-tikinėjo save Kęsgaila. Bet taip kalbė-bė šauktė šauktė: „Elzė, kam man tai padarei?“

Staiga sustojo, lyg atsišovęs, ir apsidairė: stovėjo ant tilto, po koro-mis smūktės sraunus kalnų upelis. Kilnūs ramūs stovėjo aplinkui kal-nai su žmonių nameliais nusagstytai slaitais. Tokie ramūs ir jaukūs švie-tė jų gelsvi fasadai rudenio saulėje tarp gelstančių, margėjančių želmų lapų. Prisiminė Kęsgailai jį mažas namelis Alytų. Irgi toks gelsvas, tarp medžių paskendęs... Kisienuje tebesiojo jis raktą nuo tų durų, kurias tiek kartų buvo vėręs drauge su ja. Lyg paskutinę pranykstančios lai-mingos dienos gaidą tebeskambojo jam tų veriamų durų aidas. Ir vėl jis rankoje laikė tą raktą, kurį dave-jus metus taip toli nuo savo žemės vi-sur nešiojosi. Ir kam jam tas raktas? Svajojų kadaise, kaip grįš namo. Bet dabar — jei ir grįš — ne tie bus jam namai be Elzės, ne tas pats ir jis... Paskutinį kartą cinktelėjo raktas, krisdamas pro uolėtą slaitą į vandenį.

Ilgai stovėjo Kęsgaila ant tilto, žiū-rėdamas, kaip kilo, skleidėsi ir din-go ratais bangos ant vandens. Ir ar nebuvo jo dienos, jo viltys ir ilgesys, kaip tas banguojantis vandens dre-bas paviršius?

Grįžo namo vėlai vakare. Nepaju-to, kaip tamsa jį kalnų pakrausėmis beklaidžiojanti užklupo. Taip tūcia, tuščia buvo Kęsgailai siejoje, lyg tos ištirtos, pilkos lagorio grindys-koridoriuje...

Priešais lagerį jį sutiko Saugvily-Nastutė, visada išsipusčiusi, visada linksmas.

„Kur, ponas Kęsgaila, buvute šian-dien pradingęs? — užkalbino jį su neįprastu draugiškumu. Kęsgaila ėjo tylėdamas, lyg negirdėjęs. Ir ko jai dabar reikėjo? Kas kam darbu, kur jis buvo... Jis staidai finizai nebe-pakentė tų visų purpurinių dažytų lū-pų, su nulat dirbtina šypsena. Ir ko jis nuolat šaipėsi? Ar gyvenimas joms dar vis toks linksmas?“

Nastutė instinktyviai pajuto jo min-čių kryptį.

„Tai kaip dabar vaiką auginsite?“

— su saldžiu kandumu jį staiga pak-lausė.

Dieve, vaikas! Ką jis veikė vienas likęs? Juk jis buvo pamiršęs mažytį! Kęsgaila tik spėjo sugauti dantis, kad neprasitartų ko nereikiant. Nelemtas lagerys! Pusė kaimynų koridoriuje tikriausiai buvo jo barnį su žmona grįdėje ir visur ekstra telegramas iš-nešioje. Ar neutekto jiems savų vai-dų ir vargų, kad prie svetimų durų kitų klausė? Ar dėl to, kad gyveni-mo sriautai per mažą jiems širdies pa-liko, ar kad darbo per mažą turėjo?

„Kaip mokėsiu taip auginsiu...“ — pagaliau atsakė.

„Ką čia jau jūs vyrai vaikus bepri-auginsite! Kiek katė privertė. Bet juk mes kaimynės padėsim...“ — reikš-mingai nusišypsojo Nastutė. Kaž-kaip per daug reikšmingai — pasirodė Kęsgailai.

„Ko jai reikia nuo manęs?“ — vėl ir vėl klausė jis savęs. Jei žinojo jo žaidą, kodėl nepalieka jo ramybėje? Kažkas žiauriai džiaugsmingo spindė-jo jos pilkos akys, po juodom dažy-tom blakstienom. Jos priminė jam katę, betykančią savo grobį nutverti.

Kęsgaila pajuto ledinį šaltį sienkant-kūnu. Sukandęs dantis, jis perbrau-kė ranka per veidą — tur būt, jis iš proto kraustėsi? Ar iš tikro jis ma-tė mergaitės akys šokinėjant lau-kinius žiburėlius, tokius pat, kokie ži-bėjo Elzės akys, kai ji pas kitą, lai-ėjo... Staiga jis žinojo, tikrai žino-jo: Nastutės akys buvo alkanos.

„Sudieu, panele...“ — jis greit atsi-sveikino, „Vaikas vienas, turiu sku-bėti“.

Prie savo kambario durų jis akimir-kai stabtelėjo. Ką jis sakys vaikui? Išvažiavo? Išėjo? Susirgo? O, Die-ve, kaip reikia pakelti tą jo nuolatinį klausiantį žvilgsnį, jo vaikiską „Kur mama?“... Lėtai paspaudė rankeną. Kambarys jau skendo juoduose šešėliuose. Buvo nepaprastai tylu: jokio čiauskėjimo, nei mažųjų kojelių trep-sėjimo.

„Jonuk...“ — staiga sušuko Kęsgai-la, baimės apimtas, „Jonuk!“... Su-laikęs kvapą, jis lankė atsiliepiant nuo senuoju, džiugiuojančiu „Tetia, tetia!“... Bet tyloje jis girdėjo tik savo širdies neramų tukšėjimą.

„Jonuk, kur tu, Jonuk?“ — norėjo jis vėl sušukti, bet balles lūpos pajė-gė tik tyliai sušnabždėti.

Pripuolęs prie migtuko, uždegė švie-są. Akimirka rėžianti, ugninga švie-sos siena aptemdė jam akis. Paskui jis pamatė — pamatė ir sustingo be-jėgiai vietoje: paliai langą, šalia ap-verstos kėdės, gulėjo vaikas aukštel-ninkas, išskostomis lyg sparneliai rankutėmis. Veidas buvo baltas bal-tutėlis, tik prie lūpų buvo tamsi dė-mė.

„Jonuk!“ — sušnabždėjo Kęsgai-la, pasilenkdamas virš nejudrus vai-ko kūnelio. Tai buvo drėgna kraujo dė-mė.

„Viespatie, pasigalėk!“ sudejavo Kęsgaila, klaupdamas šalia vaiko. Rankutės gulėjo suglebusios, tokie maži gležnučiai buvo pirštėliai... Il-gos, šilkinės plaukų garbanos buvo išsidraikčiusios ant dulktų grindų.

Kęsgaila jutos, lyg jį kas dusintų.

„Dieve, pasigalėk!“ — šnabždėjo vėl ir vėl jo drebančios lūpos. Atsar-giai pakėlęs, nunešė vaiką ant lovos. Nutvėręs rankšluostį, pasivilgė van-denyje ir emė mazgoti tą mielą ma-

žą veidėlį. Paskui, sulankstęs drėg-ną rankšluostį uždėjo ant smilkinų. Drebančiais pirštais apkabino tą bau-giai nejudrią rankutę: pulsas lėtai plakė. Pripylęs stiklą vandens, atsar-giai įlašino truputį vaiku į burną. Atsikiškęs prie lovelės, jis glostė vaiko rankutes ir kalbėjo:

„Jonuk, pabusk! Vaikel, pabusk!“

Ilgai jis klūpojo prie lovos, sustin-gęs beždėdė maldoje:

„Palik jį man, Viešpatie, palik!“

— šaukė jo siela.

Ir kaip jis galėjo palikti mažytį vieną? — karčiai jis sau prikaišiojo. Ko jam reikėjo kalnuose, ko bastėsi jis ten taip ilgai? „O, Elzė, Elzė, ką tu padarei...“ — šnabždėjo jo lū-pos.

Kam visi tie metai kančios ir pavo-jų, kam? Ar tam jis paliko namus, tėvikius ir gimtąją žemę, kad žmona jį pamestų, kad vaikas... Ne, ne, Dieve, juk ne? „Jonuk, Joneli, aš čia...“ — kalbėjo glostydamas vaiko rankutes. — „Tetia čia. Tetia pa-pasakos tau pasaką, kaip laumės tink-lus audžia. Jonuk, ar girdi, pasaką?“

— klausė jis vėl ir vėl.

Staiga, lyg išgirdęs, vaikas atmr-kė akutes. Jo žvilgsnis buvo mieguis-tas, pašlėjęs. Jis žvelgė į tėvą, lyg no-rėdamas ką prisiminti.

„Tetia, kur mano bėbi?“ — paga-liau jis paklausė. Bėbi buvo jo meš-kiukas. Kęsgaila greitai padavė vai-ku žaislą, paskui pripylė puodelį pie-no: „Išgerk, Jonuk...“ — kalbėjo jis, truputį pakeldamas vaiką, „Išgerk!“

Vaikas godžiai nugėrė kelis gurkū-nus. Paskui pašlėjęs atlošė galvutę atgal.

„Liūlia, Jonukas, ir bėbi eis liū-lia...“ — tyliai sušnabždėjo.

„Gerai, vaikel, eisime liūlia, eisi-me...“ — kalbėjo Kęsgaila, rengdamas vaiką ir klostydamas antklodę.

Kaip mažutis ramunės žiedelis liū-dnam, nūsienuotam šlaite spindėjo iš-blyškę vaiko veidelis blankioje mė-nulio šviesoje tarp pilkų lagorio ant-koldžių. Trapi džiaugsmo kibirkstė-lė — mažutė gyvybė laiminga savo nežinojime... Neramios, bauginan-čios mintys kankino Kęsgailą. Pasi-rėmęs ant lovos galą, žiūrėjo į išblyš-kusį sūnaus veidą ir keistas grau-du-

mas slinko į sielą.

Ar duos jam užaugusiam visas gy-venimas tiek džiaugsmo, kiek dabar tas vienas nupešiotas meškiukas? Ir kam angino tėvai vaikus vėl ir vėl, jei vien vargas ir nevilnis jų laukė? Į prisiminimų godžią sielą vienas po kito veržėsi vaizdai iš senai prabėgu-sios kildikystės: kaip motinai jį mažą rytais pamigdydavo, gardesni kamšeli paduodavo. Jei tėvas imdavo rūguti, kad užaugins lėpys tinginį, kantriai išsklausiusi jį klausdavo: „Tėvai, ar tu niekad nebuvai mažas?“ — „Tai-gi, manai ir užgimiau va su šitais čė-batais...“ — pykdavo tėvas, „tik ma-šes niekas nelepino...“ — „O galia...“ atsidusdavo motina. Juo širdis lai-mingesnė, tuo geresnis žmogus ir ki-tiems.

Kas jo vaiką dabar lepins? Bet ir ankščiau — ar motina dau juo rūpi-nosi? Ne iš tų jį buvo... — „Tai-gi, dabar auginsite?“ — įkyriai skambėjo atmintyje Nastutės žodžiai. Į mišką, žinomą, nebegalės eiti dir-bti. Bet dirbti reikės, tik ką?

Užsimastęs žiūrėjo Kęsgaila į sūnų ir, rodėsi, pirmą kartą tikrai tepajuto, kiek svarbus jis jam buvo. Tame be-sigurmiandame pasaulyje buvo liku-sios tik tos dvi mažos rankos, kur tiesėsi į jį su meile.

„Užaugins tėve tetia, Joneli...“ kalbėjo Kęsgaila pats sau, „užaugins! Ir palepina, kad širdelė laiminga, ge-ra augtų...“

Staiga krūptelėjęs atsigrėžė — kie-no ten žingsniai? Su lėkėte rankose vidury kambario stovėjo Nastutė. Mėnulio šviesa krito jai stačiai į vei-dą. Gražus, lyg iš akmens kaltas bu-vo tas veidas, sidabriniai pilksvas le-dinėje šviesoje. Ankštai susuktos gar-banos metė lenktus, lyg ragukus, še-šėlius ant kaktos. Akimirka įjėdū žvelgė vienas į kitą tylėdami, tačiau garsiau už žodžius nepasakytom min-tim klausdami: „Ko tau reikia?“

Mergaitė prašėjo pirmoji:

„Beldžiausi, bet ponas Kęsgaila, tur būt, negirdėjoje. Atnešiau vaka-rinės, gal ir Jonukas valgys...“

„Jau miega. Dėkui, nesivarginkite dėl manęs!“ Nenorėjo jį to viralo, nė jos aki

KULTŪRINIS GYVENIMAS

KAIP BUENOS AIRES LIETUVIAI MINĖS VASARIO ŠEŠIOLIKĄ

Kas gali, Vasario šešioliktą, ketvirtadienį, prašoma išlikti iš darbo ir skaitlingai dalyvauti Vasario šešioliktosios minėjime, tą pačią dieną:

Ketvirtadienį, Vasario šešioliktą, 17 val. bus uždėtas vainikas ant Argentinos išlaisvintojo, Generolo San Martino mauzolejaus, Katedroje, prie 25 de Mayo aikštės. Kas tik gali, prašoma dalyvauti.

Per radio del Estado, taip pat ketvirtadienį, Vasario šešioliktą, 18:10 val. pianistas Andrius Kuprevičius skambins lietuvių kompozitorių kūrinius.

Didingas pilietinis minėjimas įvyks Buenos Aires mieste, Lietuvių Klubo salėje, Avenida Boedo 737, Vasario šešioliktą, 21 val. Rengia „A. L. Balsas“ su jo organaujamomis organizacijomis ir sostinės lietuvių visuomenė tą pačią dieną, t. y. 16. II. 50, nes šeštadienį prasideda karnavalai, kurių metu neįmanoma ruošti tautos susikaupimo akto.

Jau trečias dešimtmetis kaip minime Vasario šešioliktą, stiprindami kolonijos ir tautos vienybę. Šiame minėjime vasario šešioliktos minėjimas Lietuvių Klubo salėje daromas kaip ir kas met, su atitinkama tai Dienai programa. Įžanga laisva ir visiškai nemokama visiems lietuviams.

Šios visiems lietuviams brangios dienos minėjimo programoje Buenos Aires Lietuvių Klubo salėje dalyvauja:

Jonas Vedegeys, gimnazijos mokytojas, didelis literatūros skleidėjas, kuris patieks tai Dienai pritaikintą paskaitą.

Gen. T. Daukantas kalbės sostinės lietuviams šio minėjimo proga.

Elena Kuprevičiūtė, žinoma smuikininkė, maloniai sutiko dalyvauti šio minėjimo programoje.

Scenos darbuotojai: B. K. Kerbelienė, V. Balčiūnas, L. Kančauskas ir J. Zubrickas pasirodys su specialia tai dienai pritaikinta programa.

Vasario šešioliktoji yra mūsų Tautos šventė. Visi Buenos Aires lietuviai tą dieną minėkime vieningai, kaip ir kiekvienais metais. Švenčiame mūsų Tautos Susikaupimo dieną!

PENKI LIETUVIO DAILININKO PAVEIKSLAI PARODOJE

Žinomoje meno Galerijoje Müller, Florida 946, Buenos Aires, nuo vasario 1, 1950 išstatyti penki lietuvių dail. prof. Romualdo Kuprevičiaus kūrinių, vaizduojanti „El Golf de Palermo“. Paveikslai įkainuoti nuo \$ 400 iki \$ 800.

Meno mylėtojai ir lietuviai namų savininkai bendrai turėtų pasinaudoti proga, išsityti bent vieną šio žymaus mūsų dailininko kūrinių. M. N.

— PROF. VACLOVAS BIRŽISKA ligi šiol yra išspausdinęs apie 50 savo knygų ir apie 13.000 straipsnių. Vokietijoje jisai surinko plačią medžiagą apie lietuvių aukštąsias užsienio mokyklose nuo XV ligi XVIII amžių. Turi paruošęs keletą knygų spaudai. Dabar jis su broliu Mykolu gyvena Katertown, Conn.

— DAILININKAS TELESFORAS VALIUS, gyvenęs kurį laiką Montrealyje, dabar persikėlė į Torontą ir čia nuolat apsigyveno. Toronto lietuvių visuomenė džiaugiasi, kad jos skaičius papildomas žymiais lietuviško meno pajėgomis.

ANDRIUS KUPREVIČIUS, porą savaičių išvykęs Urugvajaus sostinėje, Montevideo, perėitį savaitę grįžo į Buenos Aires. Vasario šešioliktą, 18:10 val. pianistas virtuozas Kuprevičius skambins lietuvių kompozitorių kūrinius per Argentinos Valstybinį Radio (Radio del Estado).

Pasaulinės Lietuvių Inžinierių ir Architektų Sąjungos (PLIAS) argentinios Skyrus, puosniame Quilmes viešbutyje Astrid 13. I. 50 turėjo draugišką pobuvį, dalyvaujanti su šeimynomis ir draugais, PLIAS Biuletenio išleidimo proga. (Korespondencija tilpo „A. L. B.“ Nr. 833). (F. J. Z.)

LIETUVIŲ DAILĖS INSTITUTO ĮGALIOJIMAS

Lietuvių Dailės Institutas savo įgaliotiniu Kanadai paskyrė profesorius dailininką Telesforą Valių, kuris darys žygių Instituto veiklai išplėsti.

Dabar Kanadoje yra jau keli dailininkai: Lietuvių Instituto nariai dail. A. Tamošaitis ir dail. A. Tamošaitienė Montrealyje, dail. T. Valius ir dail. p. Bakis Toronte ir be to, skulptoriai dail. pp. Dociai Toronte ir dail. šepty Edmundone

— PROF. KAZ. BOGA, kalbininkas, minimas JAV lietuvių organizacijų, jo mirties 25 m. sukakties proga. Buvo gimęs Dusetų valsčiuje, 1879 m. Ten pat minima Simono Daukanto 85 m. mirties sukaktis. Didysis istorikas buvo gimęs 9. XI. 1793.

— BERNARDAS BRAZDŽIONIS (Vyta Nemunėlis) redaguoja kun. Jūros leidimą „Eglutė“, skiriamą vaikams. O Liūdas Dovydasas, Juozas Petrėnas ir Henrikas Blazas ruošiasi leisti „Lietuvių Kelią“. Pirmasis eina Lawrence, Mass., antras ketinama leisti Waterbury, Conn.

— DAIL. ANT. ŽMUIDŽINAVIČIUS ir skulptorius J. Kėdainsis atstovavo okupuotos Lietuvos menininkų tarybinės meno parodoje Maskvoje, lapkričio mėnesį, 1949. Žmuidžinavičius daug metų pirmininkavo Lietuvos Šaulių Sąjungai.

— DAIL. JUOZAS AKSTINAS Kanados Montrealio YMCA salėje skaitė paskaitą apie M. K. Čiurlionį. Dail. Ant. Tamošaitis ten pat skaitė apie modernųjį meną.

— KOMPOZITORIUS V. K. BANAITIS jau persikėlė į Ameriką ir Brookline įsteigė Muzikos studiją. Vokietijoje gyvendamas, jis niekur nesirūdė ir daug dirbo — kūrė.

— VILNIAUS jaunųjų rašytojų sekcijos valdybą išrinkti: V. Grybas, A. Jonynas, J. Lapašinskas, A. Bieļauskas, A. Pakalnis, Olsauskaitė.

— „NAUJENOS“, konkurso keilin, įsigijo visą eilę originalių novelių, didžiulį DP parašytų.

— PROF. DR. A. SAPOKA, žymus mūsų istorikas, persikėlė iš Montrelio į Torontą.

PUIKIAI PRAEJO LIETUVIŲ CENTRO PARENGIMAS

Dr. J. Basanavičiaus vardo Lietuvių Centro rengti bendri asado pietūs 22. I. 50 praėjo su didžiausiu pasisekimu. Prie stalų medžių pavėsyje matėsi daug gražių lietuvių šeimynų iš sostinės ir iš aplinkinių miestų. Vien tik iš Munro vienu metu kamionu atvyko 25 žmonės, su V. Kuraiciaus prysaky.

Centriškai, kaip visuomet, pietūs paruošė labai skaniai, kaip kepsnius, taip ir daržoves. Šia proga visa eilė naujų narių įsirašė į Lietuvių Centrą.

Pikniko tasoje buvo šokiai. Vaidiškai žaidė, didesnieji sportavo. Svečiai turėjo progos pasikalbėti su gen. T. Daukantu ir su iš Kordobos atskridusiu Argentinos aviacijos seržantu P. Gabrėnu.

— SIGITAS ŠIAUCIŪNAS, knygvedis ir Bs. Aires universiteto ekonominių mokslų fakulteto studentas su tėvu gavo telefoną savo namams: Dāvila 761; TE. 66—8816.

KACINSKO — ANDRIUSIO TEATRAS

Bostone gyveną akt. Henrikas Kacinskas ir dail. Viktoras Andriusis organizuoja lietuvių dramos teatrą, kuriuo rūpinasi Lietuvių kultūros rėmėjų organizacija.

— ADOLFS RATENIEKS, latvių žurnalistas, 23. I. 50 FAMA lektuvu iš Buenos Aires grįžo Brazilijon. Reuterio agentūrai jis čia pardavė visą eilę straipsnių. Viešėdamas Argentinoje, nuolat laikėsi „A. L. Balsas“ redakcijoje.

DVI PREMIJOS Juozo Blekaičio vadovaujamas „Atžalyno“ teatras Čikagoje pastatė Ado mėno komediją „Svetimos plunksnos“. Teatras buvo pilnas ir pasisekimas spektaklio didelis.

Stasio Pilkos vadovaujamas dramos teatras Čikagoje XII. 3d. pastatė Gruso dramą „Tėvas“.

— LIETUVIŲ KULTŪROS rėmėjų organizacija susidarė iš Bostone gyvenančių kultūrininkų. Jos valdybą išrinkti K. Mockus, dr. Gimbutas, A. Matjoseka, dr. Lazdinis ir dr. Gimbutienė.

Pietai pralinks Siaurę!

S. Francisco Solano

Pažanga, kuri dabar reiškiasi ir užtikrina didingą ateitį pietinei didžiojo Buenos Aires pusei, remiasi šiais faktais:

1. Didysis autų kelias sujungs tiesioginiai ir greitai pietus su Sostine.

2. „Viaducto Sarandi“ pašalins laiko gaisinimą, kurį dabar sudaro geležinkelio barierai.

3. Avenida General Perón — buv. Pavón — ir Avenida General Mitre su jų praplėtimu, naujais grindiniais ir patogumais automobiliams, abi zonas sujungs sparciai ir patogiai.

4. „Tunel Riachuelo“, laikinai paralyzuotas, per valandą perleis po 5.000 vežimų, nekludydamas judėjimui.

5. Parkas Pereyra — neseniai suvalstybtas — su savo sodiniais medžiais, gražiomis alėjomis, jungimu su plačiais, gražiausias pasaulio parkas taipgi garantuoja, kad „Pietai Pralinks Siaurę“, labai greitai laiku.

Šie gretimi miestai su apylinkėmis gyventojų turi:

Avellaneda 1.000.000,

Quilmes 200.000,

La Plata 350.000

— visi daugumė apgyvendinti darbo žmonėmis, savininkais ir fabrikantais. Šiaurės dalyje žemės sklypai daėjo iki nepasiekiamų kainų, bet pietuose jos bus dar aukštesnės, kadangi Pietai Pralinks Siaurę!

QUILMES

moderniškas, sparciai augantis La Platos pakrantės miestas, aplink kurį auga daugybė modernių fabrikų, jame yra darbo žmonių apgyventi rajonai.

pralinks, nes greta Fordas nupirko 63 hektarus savo naujam fabrikui statyti. Ten pat Johnson Aceros fabrikas, kuriame dirba pora lietuvių inžinierių ir personalo. Būsimas miestas:

San Francisco Solano bus industrialė širdis, puikiausia apsigyvenimui vieta. Sykiu tai istorinė vieta, nes ten gyveno San Francisco Solano.

Susisiekimas nepaprastai patogus ir greitas. San Francisco Solano greit bus pietų Vicente López.

YRA 12.000.000 lotų, baigiamų išparduoti. LIETUVIŲ KOLONIJAI yra rezervuota 500 lotų, su aikšte LITUANIA viduryje ir vieną manžaną TULSA Bendrovė dovanoja tos mūsų kolonijos kultūriniam ir sporto reikalam, kurios vertė siekia \$ 215.000. Lotus dar galima gauti po \$ 50 — \$ 70 mėnesiui. Tik 16 Km. kelio.

PIETAI PRALENKS ŠIAURĘ!

Tai pirmutinė proga Argentinos lietuviams įsikurti kompaktine mase, apie ką daugiau 20 metų svajota. Nepalaukite vienintelės progos tapti savininku lengvomis sąlygomis, nes

kas savų laikų tokia kaina nusipirko Quilmes, ten dabar vietomis kvadratinio metro kaina pasiekė \$ 1.200.

San Francisco Solano

LIETUVIAI įsikūrę SAN FRANCISCO SOLANO gyvens vieningai ir draugiškai. Būdami savininkais prie pat miesto, industriniame geros žemės rajone, kur teka upelis Las Piedras ir jau yra elektra. Patartina išsityti po kelis lotus, nes tai geriausias savo sutaujų investavimas.

SAN FRANCISCO SOLANO lotus parduoda milijoninė T. U. L. S. A. (Tierras — Urbanización — Loteos — Soc. Anón.) Bendrovė. Gauti planus ir platesnes informacijas bei lotų nusipirkimo reikalais galima kreiptis šiais adresais:

„A. L. BALSAS“, AVENIDA BOEDO 737, BUENOS AIRES.

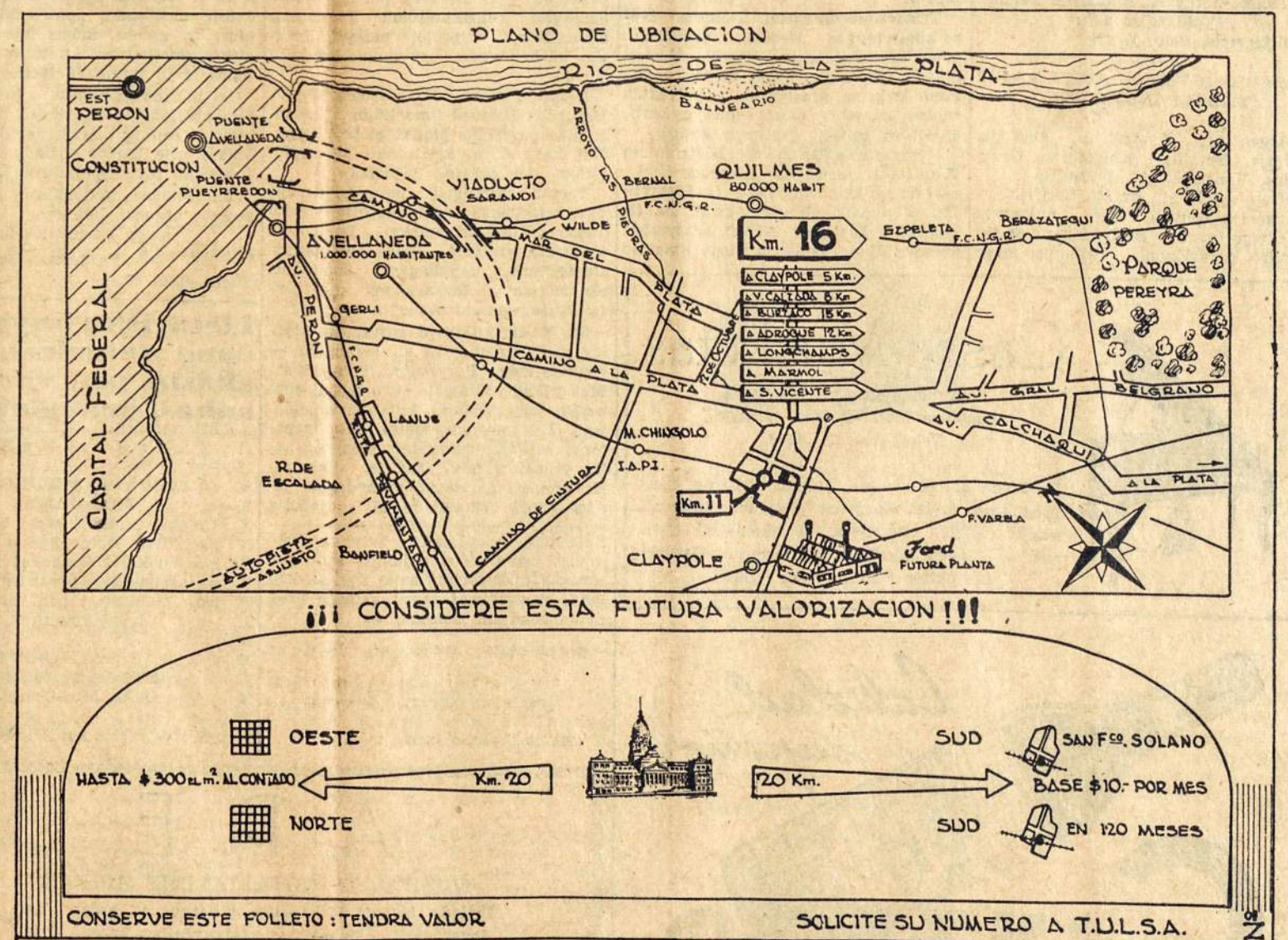
GEN. T. DAUKANTAS, CALLE CADORNA 85, WILDE, T. E. 20-7665.

Arba centralinėn raštinėn:

T. U. L. S. A., VIAMONTE 180 — BUENOS AIRES

PUIKI PROGA NUSIPIRKTI LOTUS!

„PLAZA LITUANIA“ ATEITIES MIESTE SAN FRANCISCO SOLANO! ATEITIS ARGENTINOS PIETUOSE!

Pastudijuokite šį planą: 16-me kilometre parduoda 500 lotų, tarp Sarandi, Quilmes, Berazategui fabrikų srities, netoliese parko Pereyra. Dabar pat rezervuokite sau bent vieną lotą. Nusipirkdami žemės sklypą, apsaugosite savo sutaujas. San Francisco Solano — didžiausios ateities centras. Pirkite dabar, kol kainos prieinamos!

Mieli Lietuviai!

Vasario 16-toji mūsų mintis pakeliai didžiųjų mūsų tautos laimėjimų dienas.

Vasario 16-toji drauge primena mums tragišką mūsų tautos dabartį ir mūsų didžiųjų pareigą prarastąjį laisvę tautai vėl iškovoti.

Vasario 16-toji ypač šaukia mus, kurie palikome savąjį kraštą, kad, pasitraukę į naujas pozicijas, kovotume, iki Lietuva bus išlaisvinta.

Per pastaruosius 5 metus įtemptomis jėgomis darėme, ką galėjome, kad įvyktų nepakreiptų Lietuvos reikalų ir blogąją pusę, kad Lietuvos būtų nuolat gyva. Nežiūrint kiek Lietuvai būtų palanki tarptautinė padėtis, neturime užmiršti, kad tikrieji Lietuvos laisvinimo kovotojai esame mes patys ir kad mūsų pastangos turi ne mažėti, bet vis labiau įsitempti. Lėšos Lietuvos laisvinimo veiklai yra pirmutinė jos veiksmingumo sąlyga. Veiklai reikalingus piniginius išteklius galime ir privalome mes patys sudaryti. Vienas svarbiųjų įsipareigojimų kenčiančiai ir žudomai Tėvynei — tai mūsų piniginė parama Lietuvos laisvinimo kovai.

Gyvendami vargo ir nežinios dienas DP stovyklose, tremtiniai vistiek mokėjo atsistoti net būtiniausio ir pastovio deko našlės skatą bendram mūsų reikalui. Tremtiniam aplėdžiant Vokietiją Tautos Fondas netenka žymios dalies artimų savo rėmėjų. Nežiūrint kraštutinio taupumo Tautos Fondo lėšos mažėja. Lietuvos laisvinimui vadovaujantieji organai jau skaitosi su pavojum, kad ištekliai mažiausiai negalės pilnai savo užduotį vykdyti ir darbu užsimoti taip, kaip reikalauja padėtis ir galimybės. Dėl to politiniai veiklai piniginių išteklių patikrinimas darosi neatidėliotinas. Tautos Fondo paramos turi būti nuolatinės, kaip nuolatinė yra pati laisvinimo kova.

Mes galime būti pastatyti prieš nenumatytus įvykius ir staigius sprendimus. Todėl Tautos Fondo būtinyje turėti kad ir kukli lėšų atsarga, kad kritišku momentu lėšų trūkumas nesuklindytų būtiniausių žygių. Mes turime būti pasirėngę visiems eventualumams.

Artimiausiu laiku Tautos Fondui pastovių pajamų patikrinimo reikalaus Finansų Tarnybos bus pakartotiniai išskaitos visuomenės pasaulio lietuviams. Reikia eiti prie tremtinių jau išmėgintu pastovaus — viena ar kita forma — apsidėjimo Lietuvos vadavimui reikalui.

Vasario 16-tosios metinės yra tradicinio Tautos Fondo aukų vairo diena. Šiemet šios tradicinės laisvinimo aukų vairo turi būti kiek galint energingiau prarastas, kad jaučiamai papildytų mažėjančius Tautos Fondo išteklius.

Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto ir Vykdomosios Tarybos vardu mes kreipiamės į Jus, Brangūs Lietuviai. Padarykite viską, kas yra Jūsų galioje, kad šių metų Vasario 16-tosios minėjimas kiek galint plačiau būtų panaudotas Tautos Fondui paremti. Nuo Vasario 16-tosios aukų vairo išdėvų daug pareis ir Lietuvos laisvinimo artimiausių darbų platesnei ar siauresnei galimūnei. Todėl šiai aukų vairo tinkamai praversti nuosirdiai Jus prašome nepasigallėti nei trūko, nei širdies.

M. Krupavičius,
Vyriausiojo Lietuvos Išlaisvinimo Komiteto ir Vykdomosios Tarybos Pirmininkas
Prof. J. Kaminskis,
Finansų Tarnybos ir Tautos Fondo Valdytojas a. i.
Pfullingenas, 1950. 1. 23.

VASARIO 16-TOSIOS AUKŲ VAJUI VYKDYTI INSTRUKCIJA

Argentina, Australija, Austrija, Belgija, Brazilija, Kolumbija, Urugvajus, Venezuela, N. Zelandija.
Vajų vykdyti šią kraštų lietuvių organizacijų centrui savo nustatyta vykdymo tvarka. Surinktas aukas iki atskiro patvarkymo laiko pas save

Tautos Fondo dispozicijoje. Apie vairo eiga ir rezultatus painfirmuoja Tautos Fondą, neveliau, kaip iki 1950. 3. 2.

Bendri nurodymai.
Vajaus pradžiai nustatomas 1950. 2. 12. terminas ir vairo pabaigai — 1950. 2. 26. terminas.

Visais vairo ir apskritai Tautos Fondo reikalais rašiusi: Prof. J. Kaminskis (14b) Reutlingen, Lederstrasse 94 (Lit. Rotes Kreuz), Germany.

Prof. J. Kaminskis,
Finansų Tarnybos ir Tautos Fondo Valdytojas a. i.
Pfullingenas, 1950. 1. 22.

LIETUVIAI!

Vasario 16-toji — Lietuvos nepriklausomybės atstatymo — diena yra visiems mums tautinės dvasios pakilimo diena. Šią dieną visi mes ir tie, kurie prieš dešimtis metų yra Lietuvai palikę ir jos nematę, kokia graži ir miela ji buvo savosios laisvės dienomis, ir tie, kurie Lietuvai pažįsta jau tik iš savo tėvų, ir tie, kurie, kad išvengtų vergo mirties, pasirinko Vakarų Europos griuvėsius, Kanados miškus, Jungtinių Valstijų fabrikus, Kolumbijos, Venezuelos, Brazilijos, Argentinos, Australijos, Naujosios Zelandijos naujakurių vargą, ir tie mūsų kraujo broliai, kurie siekia savo tėviškes įglausti — išlaisvintosios Lietuvos sienas, — visi mes Vasario 16-tąją dieną stipriai pasijuntame tarpusavy broliai, tos pačios motinos vaikai.

Šitoji tautinė brolybė, tokia akivaizdi didžiųjų mūsų tautos laimėjimų dieną švenčiant, turi būti mums visų nuolatos gyva. Ji mus jau tvirtina turi suristi tarpusavy dabar, kai ten, Tėvyneje, „dieną naktį nenutyla šurpų kapų kalėjimų, kančių rauda“, kai ten, Baltijos pajūryje, su pragarišku įmirtimu siekiama išnaikinti senojo tauta, išsklaidyti, kad neliktų lietuvių prie lietuvių. Šiandien tautinei brolybei mes esame įpareigoti mūsų tautos šventosios rezistencijos ir tikslų nežinomųjų didvyrių aukos. Tik gyva ir veikli mūsų tautinė brolybė gali padaryti mus vertus klajūno lazdą parnešti į išlaisvintą Lietuvą.

Išlaisvintoji Lietuva! Atviru žvilgsniu stebėdami šurpų žemės kamuolio žaidimą, mes regime nepriklausomos Lietuvos prisikėlimą ir tikime mūsų grįžimu. Mes žinome, kad Lietuvos ateitį lemia pasaulio susidūrimas ir mūsų pačių pastangos. Todėl, apvelkę sunkias isikūrimo ir asmeninio gyvenimo sąlygas, suveržime tvirtiau tarpusavy ryšius. Mūsų nedraugų pastangos mūsų tautą nuo žemės vėdo nušauti tebus sutiktos galingo visų pasaulio lietuvių pasiryžimo: lietuvių Tauta mums gyva bus per amžius. Ir mes, nors per visą žemės rutulį išlaikyti, bet tautinės brolybės ryšiai į vienąjį Pasaulio lietuvių Bendruomenę susijungę, sudarysime neįveikiamą lietuvių tvirtovę ir mūsų šauksmas dėl okupanto Lietuvoje vykdomo mūsų brolių žudymo turės pasiekti galingųjų sąžinę ir priversti juos pakelti pagalbos ranką teisingumo, žmoniškumo ir savisaugos idealų vardan.

I Lietuvos priešų prasimanymus apie lietuvių teisesko mūsų kiekvieno pareiginis darbas, paliūdydamas, kokie garbingi ir taurūs yra lietuvių Tautos vokiečiai, teisesko mūsų kultūriniai pasirodymai, apreiškiami svetimiems mūsų tautos kūrybinį genijų.

Trisdešimt antrąsias Lietuvos Nepriklausomybės metines švenčiame mūsų tautos genocido ženkle. Tačiau ir pro šitą baisų mūsų tautos naikinimo vyksmą prasiveržia nepalaužtas tautos noras ir pasiryžimas gyventi. Todėl su viltimi žvelgiam ateitin.

Vyriausiasis Lietuvos Išlaisvinimo Komitetas, patatytas Lietuvos išlaisvinimo veiklai vadovauti ir lietuvių Tautai nuo sunaikinimo ginti, šią iškilmingą Lietuvos Nepriklausomybės šventės dieną sveikina visus pasaulio

Du vaizdeliai iš lietuviškų valsių: Povilo ir Emilijos Puzgilytės Brazdžių namos, Piedrabuena 5548, B. Aires, 14. I. 50 įvyko jų gimnadijo, Algirdo Traskio išleistuvės ir JAV, dalyvaujant skaitlingiems svečiams ir p. p. Brazdžių dukrai, gimnazijos moksleivi p-lei Stasytei Brazdžiūtei. (Koresp. „A. L. B.“ Nr. 893. — J. Zubricko nuotraukos.

PENSIONAS „LIETUVA“

Salose Ibicuy, V. V. Nalivaika, sav. Trečiadieniais, šeštadieniais ir sekmadieniais 5.20 v. iš stoties Perón traukiniu į Campana, o iš ten lancha „Galofre“, kanalu San Fernando iki Bocas Sagastume. Lietuviškas maistas, tyras oras, moderniškai kambariai, ramus poilsis, meškeriojimo patogumai.

Vasario 16-toji

(BASANAČIUS IR MASARYKAS)

Mieli ir brangūs tautiečiai po visą žemės rutulį išlaikyti, laisvi ir kalėjimuose, konclageriuose, tremtyje kankinami.

Vėl iš amžių į amžius greitai, laimingais laikotarpiais, pirmyn skubant, o nelaimės bei kančių dienomis lėtai slenkant, laiko bėgėję atėjo lietuviams atmintina diena, Vasario 16-ji.

1918 m. vieningi tautiečiai, savarankiškai tautos atstovai, savotiški įgalotiniai, pasirašė Vilniuje Atkuriamos Lietuvos nutarimą ryši su bet kuriais kitomis tautomis ir jos Nepriklausomybę. Pasirašytas aktas buvo išsiuntintas kitoms tautų vyriausybėms žinoti.

Aktą jie pasirašė nelaisvėje būdami, slapta nuo okupantų valdžios ir slapta išsiuntę, kad kiti neslapta paskelbtų. Ir Lietuva per 21 metus džiaugėsi nepriklausomu gyvenimu, ekonomiška stiprėjo, mokytų lietuvių būrius visose gyvenimo sferose išugdė.

Išpildė aušrininkų svajonę. Poeto Kudirkos Himnas tapo kūnu. Daktaro Basanavičiaus planai pildėsi, pasirašė kaip ir jo amžininko Masaryko planai dėl Čekijos atkūrimo.

Taciau, skirtingas buvo tų dviejų vyrų likimas. Abu autoriumi teko garbė pažinti asmeniskai. Dėl to jis ir drįsta gretinti. Basanavičius užsieniečiams nerodomas „muziejaus eksponatas“, Masarykas savo tautai vyriausias „atstovas“.

Su Masaryku ir jo adjutantu štafiliu susipažinau 1916 m. balandžio — gegužės mėn. Paryžiuje. „Tremtinys“ Masarykas važinėjo savo tautai simpatijų tarp pasaulio didžiųjų, ieškodamas. Kur pačiam seniui būtų nepatogu belstis, jaunesnįjį stengėsi kelia praskirti pav. Stafl'is. Pastarasis kreipėsi į autorių, prašydamas padėti gauti Nikolajaus II audienciją lietuvių, kviesdamas tvirtiau suglausti savo eiles, sujungti savo pastangas ir surinkti savo žygius, kad mūsų pasiryžimai būtų galinga priemonė bendram siekimui —

Prikelti Lietuvą mūsų! VYRIAUSIASIS LIETUVIŲ IŠLAISVINIMO KOMITETAS

Tremtyje, 1950. Vasario mėn.

A. P. E.

TEISINIS IR NOTARIALINIS BIURAS

Padedą išgauti šios šalies pilietybę ir pasus „No Argentino“. Cedulos ir apsigyvenimo teisę. Bylų vedimas, metrikai, vertimai, darbo nelaimės, giminių atskievietimas. Patarimai kasdien:

NUO 10—13,30 IR NUO 15—19 VAL.

25 DE MAYO 140, PISO 2, OFIC. B-C.

Tremtiniai ir Mitingas

ANTRAS SVARBUS ISTORINIS NUOTYKIS AMERIKOJE

Gruodžio 24, 1949 laidoje, pirmame puslapyje, „Amerikos Lietuvis“ patiekia „Naujųjų“ aprašymą apie tai, kaip komunistų šauktame mitinge pasireiškė tremtiniai.

Chicago tokiais dalykais garsus miestas: Po pirmojo pasaulinio karo į lenkų šauktą mitingą, velionis Dr. Kazys Kasputis atsivedė daug lietuvių veteranų ir vietinė spauda paskelbė, kad lenkų šauktas mitingas pripažino, jogei Vilnius priklausio Lietuvai. Dabar komunistų šauktas mitingas pripažino, kad reikia deportuoti ne tik „Vilnius“ redaktorių V. Andrių, paleistą už 5.000 dol. kauciją, bet visus vežt Rusijon, kurie ją giria. Antras istorinis Chicago įvykis dėjos taip:

Lietuvių Auditorijoje turėjo įvykti plačiai lietuviškų bolševikų organizacijai „Vilnyje“ garsintas masinis mitingas, kuris privalėjo pareikšti protestą prieš JAV imigracijos įstatų nutarimą deportuoti svetimą piliētį Andrių ir sovietinę Lietuvą.

Lietuvių Auditorijos aplinkiniai gyventojai buvo nustebinti, kada prieš mitingą į Halsted gatvę pasipylė apie 30 vyrų su įvairiais plakatais, kurie vaizdavo bolševikinę Rusiją „laisvę“ ir reikalavo, kad teisingas JAV įstatų reikalavimas būtų įvykdytas, idant tie, kurie kėsinosi į ją ir klaidingą propagandą kenkti šio krašto santvarkai, būtų pasiųsti pas gerąjį tėvųjį Staliną.

Nežinia, ar šių pikietotojų pabuge ar apskritai jau nusivylusios „Vilnius“ monais, ištikimosios Pruseikos ir Andrių avelės labai skystai tesirinko į garsintąjį mitingą; atvyko jų pritarėjų apie 40-50 žmonių. Pažymėtina ir tai, kad mitingo rengėjai tebuvo paėmę mažąją Liet. Auditorijos salę, nes, matyt, nesitikėjo didžiosios salės užpildyti. Prasidėjus mitingui, pikietotojai iš gatvės pasišalinė.

Kaip Praėjo Mitingas

Kaip minėta, į salę teatvyko vos kelios dešimtys „Vilnius“ draugų, bet ji buvo pripildyta demokratinės čikagos lietuvių visuomenės, daugiausia naujųjų ateivių, kurie taip pat panoro pareikšti savo nusistatymą. Mitingą pradėjo vienas bolševikuojantis veteranas, kuris pažymėjo, kad šis susirinkimas yra sušauktas svarbiu reikalu, kad jis pats dalyvavęs kare, matęs DP stovyklas, kuriose sėdėjo daug nacių ir pan. Tokių šmeižtų susirinkusieji, žinoma, negalėjo pakelti. Salėje kilo didžiulis triukšmas. Kalbėtojas bandė užsigtinti, kad jis buvęs blogai suprastas.

V. Andrius kalba

Kiek nurimus, atidariusis susirinkimui pakvietė kalbėti bolševikų „kankinį“ V. Andrių. Jisai palygino JAV santvarką su tvarka prieš 170 metų, kad girdi, Amerikoje nebėsa demokratijos, kad čia persekiojama žodžio ir minties laisvė ir pan. Prieš tokius jo šį kraštą, kurio jis ligi šiol net nėra piliētis, dergiančius žodžius ir demagogiją pakilo vėl salėje didžiulias protestas ir triukšmas. Pasipylė choru balsai „Andrius į Rusiją“ ir panašūs reikalavimai. Susirinkusieji pradėjo reikalauti, kad būtų išrinktas mitingo pirmininkas, kuris atstautų salėje tvarką.

Pirmininku išrinktas B. Budginas

Pasigirdo balsai, kad pirmininku būtų išrinktas Bronius Budginas, žinomas Lietuvos pogrindžio veikėjas ir nacių kankinys. Mitingo rengėjai iš pradžių protestavo prieš pasiūlytą pirmininką, motyvuodami, kad jis šaukę susirinkimą ir turi teisę jį vesti. Be minėtųjų, smarkavo ir Pruseika. Jiems buvo paaiškinta, kad į šį mitingą buvo kviesta čikagos lietuvių visuomenė, ne bet kurios organizacijos, ir kad susirinkusieji dėl to turi teisę išrinkti dienos pirmininką. Pats Budginas prašė duoti jam numatytą rengėjų darbotvarkę, ir jis žadėjo mitingą ta pat tvarka praversti. Susirinkusiems toliau reikalaujant, kad Budginas būtų susirinkimui, Andrius su Pruseika turėjo nusileisti.

Ar teisėtai Amerikos valdžia pasielgė

Pradėjus pirmininkauti, Budginas paaiškino susirinkusiems, kad šis mitingas buvo sušauktas Andrius bylos reikalu — pasakyti, ar teisėtai ir teisingai šio krašto valdžia daro, kad jos demokratinės tvarkos duobkai Andrių reikalauja deportuoti į jo

Susirinkusieji priėmė rezoliuciją

Susirinkusiųjų daugumai pasisakius teigiamai, buvo pasiūlyta rezoliucija, kaip kad ji yra paskelbta išdalintuose proklamacinuose lapeliuose, kuriuos išleido Amerikos lietuvių Komitetas Ginti Demokratiją. Jame konstatuojama, kad 1) „Vilnius“ redaktoriai, bendradarbiai ir skaitytojai bei rėmėjai tarnauja Maskvai ir todėl yra Amerikos priešai, 2) kad čikagos lietuvių absoliuti dauguma džiugiai Amerikos demokratine laisve, ir todėl, norėdama prisidėti prie jos išsaugojimo, ragina JAV valdžią Vincą Andrių ir kitus šios šalies išdavikus išdeportuoti į jų skelbiamą „rojų“. Ši rezoliucija buvo susirinkusiųjų absoliutine dauguma priimta.

Mitingas baigtas Lietuvos himnu ir Ave Marija

Pirmą gal kartą atsitiko, kad komunistų ruoštas mitingas buvo baigtas Lietuvos himnu, kuris sovietinėje Lietuvoje yra dabar griežtai persekiojamas, ir Marija, Marija — giesmė, kuri yra virtusi antruoju Lietuvos himnu. Po himno pasigirdo ovacijos už Jungtines Amerikos Valstybes, demokratine santvarką ir laisvę.

Taip tai baigėsis šis „Vilnius“ per istisas savaites garsintas mitingas, kuri dar penktadienio numeryje stambiomis raidėmis skelbė — „Chicago lietuvių pareikš solidarumą pasmerktiems deportuoti“. Susilaikė Andrius ir visos „Vilnius“ štabas teisingo atsakymo, kurio jie jau seniai yra užsitarnavę. Pakaks jau jiems mulkinti padoriją lietuvių visuomenę. Koresp.

Sportas

SACHMATININKŲ DĖMESIUI

„Grandis“ ruošia šachmatų pirmenybes. Jau yra paskirta premija pirmam vietai. Bus dar dvi premijos.

Visi norinti dalyvauti šiose pirmenybėse, prašomi užsiregistruoti asmeniškai arba raštu, kreipiantis siuo adresu:

Str. A. Kaibutas, „Grandis“ sekretorius, c. Emilio Castro 1748, 4 de Junio.

„GRANDIS“ DALYVAUJA „OLYMPO“ PIRMENYBĖSE

Lietuvių Sporto Klūbas „Grandis“ nuo 1. II. 50 dalyvauja „Olympo“ ruošiamose krepšinio (Basket-Ball) pirmenybėse, kuriose dalyvauja 16 vietinių komandų.

Pirmą vietą yra paskirta karo laivyno taurė „Antartida“. A. K.

„GRANDIS“ 27. I. 50 žaidė krepšinio prieš Club Atletico Victoriano Arenas, 4 de Junio. Rezultatai 28:24 Arenas naudai.

— L. S. K. „GRANDIS“ sveikina savo narį, Aleksą Arlauską, sukuriant šeimą židinį su p-le Skaidryte Briedis.

L. S. K. „Grandis“.

LIETUVIAI SKAUTAISKAUTĖS STOVYKLAUJA

Argentinos lietuvių skautai ir skautės stovyklauja vasario 20-26 prie klm. 29, gerb. K. Gaseviči ir P. Miškūno užmiestiniuose vasarnamuose.

Keletas lietuvių skautų jau seniai dalyvauja su vietiniais skautais. Bet pačių lietuvių skautų stovyklavimas įvyksta pirmą kartą.

Stovyklavimo užbaigęs dienoje, vasario 26, bus lauzas ir išpildyta toms retoms iškilimams programa.

Skautai-skautės ir visi jų draugai dalyvaukime.

LIETUVIŠKA STIKLO IŠDIRBINIŲ PARDUGTUVĖ

Gaminama ir parduodama gražiausios stiklo. Restoranams, viešbučiams, kavinėms, šeimoms pilnus junginius ir atskiroms dalims. Išnuomuojam piknikams ir didžiuliams pokiliams.

SAVININKAI:

P. VIDONAS, Dr. A. MASIULIS ir VL. PALAČIONIS

Gatvė Zavaleta 551, T. E. 61-8765 ir

Dr. Juan Madera 1694, T. E. 61-8890.

BUENOS AIRES

Casa Musketas
Savininkas Adolfas Musketas.
Sanabria 2790/92, Buenos Aires.
Telefonas: 50-5948.

Parduoda ir išnuomoja pianus. Dirba naujus ir taiso Radio Aparatus. Parduoda lietuviškas ir įvairias plokšteles. Parduoda akordeonus. — Visais muzikos instrumentų reikalais kreipkitės šion lietuvių firmon.

Cinzano
VERMOUTH
Calidad superior

Korespondentai rašo

PIRMUTINIS VAIDINIMAS AUSTRALIOJE

„Mūsų Pastogė“ rašo: Rugsėjo 30, 1949, Adelaidės Francis Xavier salėje įvyko pirmas lietuviškas vaidinimas Australijoje. Adelaidės Lietuvių Teatro Mylėtojų Grupė pastatė „Pirmąjį Skambutį“, Genecken-Koolen 3 veiksmų komediją. Veikla režisavo Paulius Rutenis, vaidino: E. Dainienė, L. Giniotytė, S. Kanienė, D. Pyragiūtė, V. Ancevičius, V. Butvilas, A. Černius, A. Gutis, V. Ratkevičius, P. Rutenis ir N. Skidzevičius. Dekoracijos piešė A. Marčiulionis. Administravo P. ir L. Kanai.

Rengėjams galima būtų prikišti tik paties veikalo pasirinkimą. Jis žinrovams, apart keleto gardžių nusikvatojimų, nei kultūrinės, nei patriotinės naudos nedavė. Tai tūčias patvirtusios Paryžiaus mėsionijos gyvenimo vaizdelis. Jeigu jau nebuvo galima gauti lietuviško veikalo, reikėjo bent išvesti ką nors angliško. Iš to būtų bent kas naudos, kad lietuviškiečiai pamatytų anglosaksų gyvenimo sąvaybes.

„Australijos Lietuvis“ apie pirmutinį lietuvių vaidinimą Australijoje sako:

Tai, faktas jau įvykęs: pirmas skambutis nuaidėjo! Premjera buvo suvaidinta rugsėjo 30 dieną Adelaidės St. Francis Xavier salėje. Ir tuo pačiu, kelių mėnesių įtempo darbu visai pasirodė viešumoje. Apie Adelaidės Lietuvių Mylėtojų Grupės pradėtą darbą bent Adelaidės lietuvių žinojo, buvo apie tai rašyta ir spaudoje, ir štai, pirmasis lietuviškas scenos veiklas Australijoje jau istorinis faktas (berods, Cicėnas tvirtino, kad jau vakardien esanti istorija...) Ir aš sąmoningai sakau, kad lietuviškas spektaklis, kad tai buvo lietuviškas teatras, visai nepamiršdamas fakto, kad „Pirmojo Skambutio“ autoriai, tai Genecken-Koolen, kad tai prancūziška komedija, kad veiksmas vyksta Paryžiuje ir kad pavišutinis-kai vertinant, vienintelis lietuviškas dalykas spektaklyje buvo lietuvių kalba. Tačiau, tik pavišutinis-kai vertinant. Tiesa, uždangos spalva buvo ne purpurinė ir jos kampe truko baltos rūtys. Tačiau iš scenos į mus kalbėjo Kauno Dramos tradicijos, Kauno Dramos nuotaikos ir šioje mažoje Adelaidės scenoje, rodos, matėsi nors ir nedidelį ir nedrąsų, tačiau vis dėlto Kauno Dramos atspindį su visais jo buvusiais privalumais ir... klaidomis.

Ir kaip keista: šita prancūziška komedija salėje sukūrė daug lietuviškos nuotaiką, kaip eilė labai patriotiškais sūkiiais paruoštų koncertinių mišėjimų. Ir už tai tenka koncentriškai galvoti prie Adelaidės Lietuvių Teatro Mylėtojų. Jų įdėtas darbas liudija, kad jie tikrai myli lietuvių teatrą.

Bendrai sumuojant visų aktorių ir režisoriaus įdėtą darbą negalima nepaminėti vienos smulkmenos — spektaklyje trūko Paryžiaus. To lengvo, žaismingo ir sugedusio Paryžiaus, kuriame veiksmas tariamai vyko. Iš neutraus tas, vertinant, Paryžiaus trūkumas bus bene didžiausias režisoriaus (ir aktorių) nuodėmė. Tačiau tas Paryžius, gal būt, kaip tik būtų užmąstęs lietuviškąjį teatrą spektaklyje, tepalikdamas lietuvių kalbą. Ir tikrai sunku spėsti, kas būtų geriau.

Tačiau Paryžiaus nepamiršo kitas kūrėjas. Tai scenos dalininkas. A. Marčiulionio dekoracijos buvo paryžietiškos. Ir mažoje scenoje su kukliomis priemonėmis, jis sukūrė atmosferą. Atmosferą, kuri mus įtikino. Suma sumum? Pastangos rezultato vertos buvo. Aiškiai! Jų vien dėl to, kad šito spektaklio nebegalima buvo vertinti ta atlaidžia sąspsena, su kuria yra stebimi mėgėjų bandymai kokiame nors Balbieriškyje arba Zapyskyje. Tai tikrai teatro mylėtojų darbas.

Pirmoji ištrauka iš V. Čeko recenzijos antra — iš R. Marčauskas. Nepasirinkimas lietuviško veikalo Australijos lietuviams garbės nedaro. N. G.

NERVŲ IR PROTO LIGOS
Liaukų nenormalumai
DR. SANCHEZ AIZCORBE
Paraguay 1365 Tel. 42-8425
Nuo 10 iki 12 ir nuo 15 iki 19 v.

Danutė Gilydydienė
diplomuota modistė
Rio Cuarto 3244 Buenos Aires

PIRMA LIETUVIŠKA ŠOFERIŲ AKADEMIJA
Technika
Kvotimai
Valdymas
Calle VIEYTES 1789 (Puente Barracas) Bs. As. T. A. 21-0265

QUILMES BOCK
la mejor cerveza

SAVUOSE REIKALUOSE SKĘSTANT

Gyvenime jau taip yra, kad tol žmogus savo sunkaus likimo draugą ar artimą užjauja, kol sėdi viename vargo laivelyje ir bado, skurdo bei svetimų neapykantos sukurių blaškomas tai šian, tai ten ieškai išsigelbėjimo. Ir štai, būdamas stipresnis ar jaunesnis, priartėjus prie išsigelbėjimo kranto, pirmas šoki ant jo, žadėdamas tą, kuris dėl senatvės ar nepajėgumo dar liko pavojuje, gelbėti tada, kada jau pats būsi išsigelbėjęs. Tačiau, tikruojuoju įvyksta atvirkščiai.

Taip pasielgėme ne vienas iš mūsų iš pavojaus išsigelbėjimą radę Argentinos žemėje, pasijutę saugūs ir sotūs, greit pasinerėme į savo reikalus ir pradėjome skęsti, o apie pavojų likusius likimo draugus retas kuris pagalvojė. Ne vienas per metus kitus smarkiai pastorėjome, gražiai apsirėngėme ir net savo įmones įsteigėme arba galvojame steigti. Džingūs reikiškai ir daro garbę visai lietuvių tautai, kad mes savo darbštumu pralenkiame vietinius, kurie per dešimtmečius neįstengia to padaryti ką mes padarome per metus — kitus. Deja, kada aiškiai visi mato, kad mes skęstame savuose reikaluose ir pamirštame savo likimo brolių — lietuvių dar taip neseniai mums išvykstant tvirtus rankų spaudimus ir prašymus nepamiršti, tas mums garbės nesudaro ne tik svetimųjų, bet ir mūsų pačių tarpe. Mes pažadėjome iš visos širdies, bet... tik perplaukę vandenynus ir socialiai pavalgę po savaitės — kitos pradėjome rečiau mintimis nuaklysti į Europos tremtinių stovyklas.

Jei mes per greit pamirštame tuos kurie jauni, pajėgūs ir turi galimybių greit išvykti — emigruoti, nėra toks didelis nusikaltimas, bet jei pamirštame senelius, invalidus ir našles moteris su mažais vaikais, tas yra smerktina. Dabar dar jiems šioji tokia pagalba teikiama IRO, bet vistiek jiems yra to per mažai ir turi kęsti nedidelę. Todėl mūsų, kad ir menka materialinė pagalba jiems būtų vis pusikiai naudinga.

Dėju, kad jau šį garbingą pavyzdį parodė keletas iš mūsų tarpo suaukodami ir pasiūsdami siuntus Europoje vargantiesiems tautiečiams. Tai tik keletas, o kur dar kiti šimtai? Tiesa, atrodo, yra ir daugiau tam pritariančių, bet jie nori, kad tas būtų daroma organizuotai; t. y. išrenkant iš savo tarpo asmenis kurie sugebėtų viską atlikti. Reikia tikėti, kad tą darant organizuotai, daugelis mūsų tautiečių, kurie jau čia senai išsikūrę, irgi, kaip visuomet aukų nepagalios.

Iš J. A. V. lietuvių spaudos matosi, kad ten nuykė tremtiniai labai daug rūpinasi likusiais Europoje, pasirūpindami darbu ir buto garantijas ir aukodami tremtinių šalpos organizacijoms.

Kanadoje įsikūrę tremtiniai daugiausiai pavieniu siunčia siuntinius. Australijos lietuvių — tremtinių, net, savišalpos fondo steigimo klausimą įtemptai sprendžia.

Nuo kitose šalyse esančių mūsų draugų neturėtume ir mes atsilikti, nes niek niekome blogiau už juos įsikūrę, o ne vienas ir geriau.

Kai IRO baigs savo emigracinį ir veiklos planą, numatoma, kad ligonių, nedarbingų senelių ir vaikų liks be globos Vokietijos ir Austrijos griuvėsiuose apie 7000 — 10.000 lietuvių.

Jei savišalpa nuosirdžiai ir sklandžiai vyktų, šį nelaimingųjų skaičių laisvame pasaulyje esantiems, būtų nesunku paselpti, pagosti. Be to, ir senieji mūsų išeiviai prisidės, kaip ir iki šiol savo duosiomis aukomis sėdintiems tremtiniams.

Mums, pergyvenusiems karo baisybų, bado, nemigo ir visų paniekinimo dienas tremtyje, šiandieną neturi tiktai lietuviškas priežodis, kad sotus alkano neužjaucia.

L. Kančauskas.
Buenos Aires, 16. I. 1950.

INŽ. PIJUS BIELSKUS
Sudaro planus ir vykdo Namų Statybą
TUYC 3055 — VAL. ALSINA

Baras - Restoranas "EL RAPIDO"
Federikas Grunovas
Savininkas
CENTENERA 3204. T. A. 61-1735
NUEVA POMPEYA - Bs. AIRES
Puikus maistas, skubus patarnavimas, vietiniai ir užsieniniai gėrimai. Pavieniai ir šeimynos kviečiama apsilankyti.

MŪSŲ TALTIETIGIAI BRAZILIJOJE ŽENGLIA PIRMYN

Tarnybos reikalais lankydamas įvairias Brazilijos vietas visur sutikau lietuvių: Santos uoste Antanas Vosylius su tėvu dirba Golfe ir pilnai patenkinti. Junday miestelyje Petras Jonušonis puikiai verčiasi su savo foto studija ir braižykla.

Prie Capinas Antanas Vižantas turi vynuogijų ir figų ūkį; taipgi laiko bičių ir vėstų. Pas jį auga mango, abacaxi ir kitoki braziliški vaisiai. Iš Rio į Sao Paulo atvykę gastroliuoja mažosios scenos artistės Genė ir Olga Bernatavičiūtės ir Bronė Malauskaitė. Rio jos dirba Recreo, o Sao Paulo Odeone.

Sao Paulo Vasilius Kazlauskas turėjo daug vargo su savo broliu, Jonu Kazlausku, kol patalpino psichiatrinę ligoninę Franco da Rocha. Jo nurodymais netaisė vargo, bet iš perdidelio girtavimo.

Sao Paulo kun. P. Ragažinskis buvo gydymas Samaritano ligoninėje, dėl tulžies uždegimo.

E. G. — STASYS V. MELIŪNAS su žmona Elena Augyte, dukra Milda ir sūnum Stasiu aplankė savo gimines B. Zuklius Urugvajuje ir Meliūno senus prietelius Mantevideo mieste. S. V. Meliūnas yra „žinių“ steigėjas ir to savitraščio bendradarbis. „Žinių“ korespondentai patiekia šias kronikas iš savo tautiečių gyvenimo Brazilijoje.

MECHANIKAS VLADAS PLEČKAITIS, gyvenantis Rua Anhaia, 624, Bom Retiro rajone, atvykęs tik 2-ji metai, bet jau tvarkosi dokumentus išvykimui į Kanadą. Dirba S. Paulo m. autobusų įmonėse ir išspaudžia arti 3.000 per mėnesį, galėtų gyventi neblogai, bet nepakeičia klimato.

ANTANAS TARASKEVIČIUS gyvena Brasil Machado, S. Andre, savo namuose, kuriuos pasistatė dar 1934 m., su žmona Anastazija Taraskevičienė-Kriaučiūnaitė. Turi penkis vaikus: Vladą, Vytautą, Algirdą, Juozą ir Žosę. Visi jau dirba, bet gyvena kartu su tėvais. Taraskevičiai į Braziliją atvažiavo 1929 m., savo lėšomis ir visą laiką gyvena mieste.

JUOZAS ŽARNAUSKAS rua C. Candido de Oliveira, Anastazijaus viloje, savam name turi „sausų ir šlapį“ prekybos parduotuvę. Biznis eina gerai ir ten pat jau statosi antrą dviejų aukštų namą.

PRANAS DUTKUS jau nuo senai verčiasi bizniu, bet savo ledų gamyklą, arba sorveteriją, neseniai pardavė ir perėjo į stambesnį biznį, nupirkdamas Pedro Americo g. 41 esančio „Cafe Rio Volga“ restorano vieno pusininko dalį. Įvykus firmoje pasikeitimams, ji vadinsis „Trindade & Dutkus“. Stasys Dutkus pasilieka dar ir toliau su sorveterija Catete g. Nr. 89.

RUŠIKIAI DUTKAI yra buvusio „Aido“ red. Antano Dutkaus, dabar vinių dirbtuvės savininko, broliai. Gaila, kad šiuo lietuvių gėna sunkiu metu, visi trys Dutkai, trys lietuviškai aukštaičiai, laikosi visai nuostaliai ir, berods, nepriklauso jokiai lietuvių organizacijai.

PRAMONININKAI NARUSEVICIAI ir Pažeriai susibūdiuavo pagal tikrąją, seniau lietuvių suprastą, šio žodžio prasmę. Bites veisia Narusevičių ūkyje, už 45 km. nuo S. Paulo, netoli Santos Jundiai geležinkelio stoties Franco da Ro cha. Bet kol kas jų bitininkystės biznis yra tik bitininkų mėgėjų pramoga.

ALFONSAS BARTKUS, 26 metų jaunikaitis, išsimokęs šoferių Itaporangoje, dabar savu sunkvežimiu, kurį įsigijo tėvui padedant, vežioja žemės ūkio produktus iš Barao de Antonina ūkininkų kolonijos į Itararé — E.F.S. geležkelio stotį, o grįžta su prekėmis B. de Antonina miestelio krantuose. Alfonso tėvas Jonas Bartkus turi gražų ūkį.

Radio - Elektra
Radio technikas dirba naujus, taiso ir pakeičia visokių rūšių, aparatų. Pataiso antenas pigiai, garantuoti ir ant išsimokėjimo. Išnuomuojami visokiems banketams Radio - Fono amifikadoriai su lietuviškomis plokštelėmis pigia kaina. Tartis:
VINCAS RAMANAUSKAS
Baigęs mokslą USA
calle POLA 289 — Buenos Aires
T. E. 64 - Liniers - 4154.

PAKETAI IR LAIVAKORTES
Visa kas turi ryšio su KELIONėmis ir PARAMA, geriausiomis sąlygomis. Oficialės kainos. Patarnavimas nemokamas. Teiraukitės:
PAN - AM - TUR
TUCUMAN 646 — Buenos Aires
Atstovai visose pasaulio šalyse.

Despensa "La Fe"
ANTANAS BUNDINIS
Savininkas
Sviečias valgomas prekes ir gerą alų bei vyną gausite pas mus pigiau negu kitur. Prašom apsilankyti ir pasitikrinti.
Canning 1706 ir Costa Rica 4401
Telefonas 72, Parque 4020

S. L. ARG. ŽINIOS

K. DEVEIKIS-PIPIRAS PAAUKAVO \$ 500.

Gerb. Kazimieras Deveikis-Pipiras, metalinių baldų fabriko savininkas, 21. I. 50 paaukavo Susivienijimo Lietuvių Argentinoje rūmų statybai \$ 500.

Gerbiamam aukotojui širdingai dėkoja: S. L. Arg. C. Valdyba.

SKYRIAI IŠSIRINKO VALDYBAS

S. L. Arg. skyriai išsirinko skyrių valdybas 1950 metams, su reikiomis komisijomis. Pirmininkais, sekretoriais ir išdėminkais išrinkti:

- 1 skyrius: Pirm. A. Šiaudvytis, sek. J. Domininkaitis ir ižd. P. Želžys.
- 2 skyrius: Pirm. L. Kucinas, sek. G. Šimkūnas, ižd. P. Navikas.
- 3 skyrius: Pirm. J. Leita, sek. St. Markušis, ižd. Z. Siperka.
- 4 skyrius: Pirm. J. Šiliūnas, sek. Alfredo Bartosevičius.

KAS PAKEITĖ SKRYBĖLĘ?

Sausio 29, 1950, laike S. L. Arg. suvažiavimo ir asado pietų, kas tai išėjo namo su mano panamos skrybėle, palikdamas savo, kuri man netinka. Būsiu dėkingas už grąžinimą manęs ir pasiėmimą savos: Av. Gral. San Martin 5215, 4 de Junio.

G. Šimkūnas,
buv. S. L. Arg. pirm.

TAUTIEČŲ PARAMA NASLEI IR TASLAICIAIMS

„A. L. Balse“ jau buvo rašyta, kad Sarandi kapuose tapo palaidotas Jonas Totilas. Vėlonis buvo gimęs 1894 m. Stakų k., Raseinių v. Argentinon atvyko 1913 m. Argentinėje liko žmona Ona Marcinkevičiūtė, dvi dukros ir mažametis sūnus Eduardo. Viena sesuo liko Lietuvoje, kita Argentinėje, Titolaitė-Marcinkevičienė. Atjausdami šeimos padėtį, aukavo: J. Rastenis \$ 60, V. Sakalauskas \$ 50, J. Žilėnas \$ 40, K. Kaniušas \$ 35, A. Narušis ir T. Komendat po \$ 30.

Po \$ 20: P. Skuraskas, B. Babickas, P. Galbuogis, J. Wagner ir A. Strelčiūnas. B. Silvanavičius ir Makšimas po \$ 15.

Po \$ 10: B. Mackevičius, J. Gimbutas, K. Šaplenė, V. Preskienė, D. Bartkus, K. Jurksas, F. Etter, A. Vederškas, J. Urbanavičius, J. P., V. J., F. M., A. Strelčiūnas, J. Kl., J. K., S. Markauskas, T. Leknickas, F. Albiavičius, J. Antanavičius, V. Galvelis, F. Pušcius, V. Račkauskas, V. Šimaitis, J. Domkus, D. Steponavičius, I. Malinauskas, A. Kucinskas, A. Šiaudvytis ir V. Zabolovė. Po \$ 5: A. Silvanavičius, N. S., P. Poderys, J. Krikščiūnas, E. F., A. D., J. Jacina, E. O., J. J. Beinavičius, A. Beiga, Lekeraskas, E. Šimkūnas, A. Česnis, M. Bernatavičius, A. Keturakis, B. Hukas, E. Z., J. Šutinis, L. Sereiko, S. Šimkus ir A. Binkėvičius. Su smulkesnėmis aukomis susidarė \$ 790,50, iš kurių už \$ 100 nupirkta vainikas, o likusieji \$ 690,50 įteikti našlei A. Totilienėi. J. R.

PAREIŠKIMAS

Gerb. „A. L. Balso“ redakcija, prašau paskelbti kas seka: Kadangi U. L. Tarybos Valdybos du asmenys patiekė „Pietų Amerikos Lietuvių“ pretenzijas darydami kritiką prieš atorių straipsnį, tilpusio „Laika“ „Lietuvių Bendruomenės Klausimų“, tad rasdamas reikalingą eiti prie vienybės, o ne erzinti Urugvajaus lietuvių patriotų koloniją, (ką ir laikau nekorektingu pasielgimu) tu, kurie P. A. Lietuvių padarė savotiška išvadą, atsisakau, be plaatesnių paaiškinimų, iš U. Lietuvių Tarybos Vice Pirmininko pareigų. J. Miklovis - Dauksys.
Montevideo, 18. I. 1950.

VYRIŠKŲ IR MOTERIŠKŲ RŪBŲ siuvėjas. Užsakymus priima ir su savo medžiaga. Tartis vietoje:
JONAS PAULASKAS,
C. I. Nr. 1732, V. S. Carlos, Berisso.

RESTORANAS "DOS AMIGOS"
K. Paulausko ir M. Kamsiuko
PASEO COLON 449, Bs. AIRES
Tel. 33, Avenida 3202
Puikūs valgiai, baras, rezervadai šeimynoms.

VASAROJANT KORDOBOS KALNUOSE
"Lituania"
suteikia pensionistams geriausius patogumus. Lietuviška virtuvė. Rezervuodami kambarius rašykite: S. R. JOSE PALŠIS
VILLA RUMPAL, Prov. Córdoba
Prie pat ežero Calamuchita.

Dr. E. LEVINAS
Lietuvis gydytojas - chirurgas diplomuotas Berlyno ir Kordobos universitetuose, buvęs Rosario ligoninės klinikos vedėjas, dabar Hospital de Clinicas, Sala 4 gydytojas, kalbantis lietuviškai, priima širdies, aorta ir kt. ligų ligonius savo konsultorijoje
nuo 15 iki 18 val.
CALLAO 545 T. A. 35 - 8669

NAUJI KAPAI

PO OPERACIJOS MIRĖ ANUPRAS GASENAS

Skandį žinia sukrėtė Buenos Aires lietuvių koloniją 3. 2. 50, po pakartotinos peritonitės operacijos Anglų Ligoninėje mirus Anuprui Gasėnui.

Anupras Gasėnas atvyko Argentinon 1928 metais iš Rokiškio Panemunelio. Čia įsigijo daug draugų, dėka savo nepaprastai geram būdui. Buvo darbo vedėjas Alpagatas. Gyveno Buenos Aires mieste, bet Villa Sastre rajone pasistatė gražius ir didelius namus Juos vos tik pabaigė ir netrukus tik stiklus langams sudėti, kad persikelti savon pastogę gyventi.

Vėlonis mirė sulaukęs vos 51 m. amžiaus. Didžiausiam nuliūdime Argentinėje liko jo žmona, Albina Valiulytė ir vienintelė duklė Onytė, baigusi aukštesnį mokslo Argentinėje ir ištekėjusi už Klemenso Balčiūno (s), Basal kompanijos pareigūno, gimusio Anglijoje. Gražiai išauklėtos Gasėnų dukters paveikslu ne kartą pasipuošė „A. L. Balsas“.

Vėlonis visą laiką prenumeravo „A. L. Balsą“. Buvo S. L. Arg. narys.

Bendrai, Gasėnų ir Balčiūnų šeimynos pirmąją mūsų kolonijos kultūriniam gyvenime. Pagrabė Gasėnų bute, España 1297, netilpo gėlių vainikai ir užuojautą šeimai išreikšti suvažiavę tautiečiai.

Dalyvaujant daugybei palydovų, vėlonis palaidotas kapuose Flores.

Lai bus jam lengva išsėtis amžinai svetingos Argentinos žemėje, o jo šeimai, skaudaus liūdesio valandoje reikiame gilią lūojautą.

A. A. ANUPRAS GASENAS, 4. 2. 50 palaidotas kapuose Flores.

STAIGA MIRĖ MARTYNAS PUMPUTIS

Vasario 5, 1950 staiga nuo širdies ligos mirė Martynas Pumputis, sulaukęs vos 41 m. amžiaus. Iš savo gimimo vietos, Vilijonių k., Malėtų v., Utenos a. Argentinon atvyko 1928 metais. Taupiai gyvendamas ir nuolat dirbdamas įsigijo dvejus namus, vienus Buenos Aires mieste (Ignazų 472), kitus, dar galutinai nebaigtus statyti c. Maure 3072, 4 de Junio.

Argentinėje didžiausiam nuliūdime liko vėlonies žmona Anelė Sudnytė ir 9 metų amžiaus dukrelė Eugenia. Taipgi čia liko žmonos sesuo, Emilia Sudnytė, švogeris Antanas Plikevičius, pusbrolis J. Sudnins su seseria Margarita, Kidrickų šeima ir daugybė draugų bei kaimynų, kurie dalyvavo laidotuvsė. Į Chacarita kapus palydėjo ir kun. K. Černiauskas.

Tėv. Lauryną, motiną, brolių Juozą ir sesutę Kazimierą turėjo Lietuvoje, o brolis Antanas randasi Vokietijoje, kur vėlonis stengėsi pasikviesti Argentinon. M. Pumputis visą laiką skaitė „A. L. Balsą“.

Ant vėlonies kapo sudėta apie 10 vainikų. Lai bus jam lengva svetingos Argentinos žemė išsėtis amžinai. O šeimai reikiu gilią užuojautą. V. Stundžia.

A. A. MARTYNAS PUMPUTIS, palaidotas Chacarita kapuose 6. 2. 50.

SKELBIAMA EVANGELIJA lietuvių kalboje, kiekvieną penktadienį, 7 v. v. Ten pat gaunama dvasinio turinio literatūra lietuvių kalboje: Biblija (Naujas ir Senas Testamentas), Apaštalo Jono Evangelija ir t. t. Raštu ir asmeniškai kreiptis šiuo adresu: Calle Marcella 1026, Berisso, F. C. S.

ANTANAS PASTARNOKAS
Restoranas — Baras — Billjardai
CARLOS PELLEGRINI 1453
Isla Maciel — Avellaneda

Aukso Išdirbinių Fabrikas
JUSTINO VALAČIO
Daro naujus ir perdirba iš aukso žiedus, apyrankius, retėžius, vyrams ir moterims. — Parduoda laikrodžius:
CORDOBA 2019 - 2-ras aukštas
T. A. 44, Juncal 9256, Bs. Aires

ROSARIO MIESTE MIRĖ JONAS PETRAITIS

Sausio 10, 1950 Rosario kapuose „La Piedad“ tapo supiltas naujas lietuvių kapas, tai kapas Jono Petraičio, po trumpos ligos mirusio nuo širdies priepuolio.

Vėlonis mirė sulaukęs 46 m. amžiaus. Buvo kilęs iš Milaičių kaimo, Gaurės v. Tauragės apskrities. Argentinon atvyko 1929 m. Dirbo įvairiose darbuose, o vėliausia nuolat dirbo frigorifike „Swift“.

Lietuvoje liko brolis ir sesuo, o Argentinėje pusbroliai, Antanas ir Jonas Petraičiai, daug draugų ir pažįstamų. Šermentys įvyko jo gyvenamose vietoje ir tapo palaidotas jo paties lėšomis. Palaidojimu daugiausia rūpinosi Kazys Lasauskas. Vėlonies draugų ir draugijų būrelis padėjo vėlonį į amžino poilsio vietą „La Piedad“ kapuose, papuošdami jo kapą gvyų gėlių vainikais, kurių nupirkimui aukavo: A. Matulaitis ir K. Banulis po \$ 10. Po \$ 5: J. Janulevičius, J. Šetūnas, J. Riukas, A. Latėnas, V. Žiuraskas, A. Kažukauskas, J. Vasilavičius, J. Nemanis, A. Švartys, J. Šiupienis, J. Neviera, T. Plepys, P. Noreika, V. Mauragis, V. Žekevičius, F. Tumonis, J. Jankūnas, K. Kvedaras ir J. Guzas. Po \$ 3: V. Budriūnas, A. Zakarauskas, P. Garuolis, A. Paunksnis ir J. Jonaitis. J. Vajagas ir B. po \$ 2 ir J. Žilys \$ 1. Lai bus vėloniui lengva šaltų „La Piedad“ kapų žemė išsėtis amžinai. Jo giminėms reikiame gilią užuojautą.

J. Janulevičius,
K. Lasauskas.

A. A. JONAS PETRAITIS, Palaidotas „La Piedad“ kapuose, Rosario, 10. I. 1950.

Pateisinti tikėjimu, turime ramybę su Dievu per mūsų Viešpatį Jėzų Kristų (Rom. 5,1).

Ar gali būti kas nors didingesnis ir išganingesnis, kaip turėti šią ramybę? Kodėl yra tiek daug neramybės ir nesantaikos mūsų gyvenime ir pasaulyje? Ar ne todėl, kad mes neturime ramybės su Dievu? Mes juok esame karo būsenoje su Dievu. Nuodėmė yra šitas karas.

Bet paskutinis žodis yra ne nuodėmė, o Dievo taikos žygis: nuodėmių atleidimas, susitaikėjimas su Dievu, pateisinimas. Pateisinimas tikėjimu - tai buvo reformacijos principas. Pateisinimas: ne apsvieta, ne dorimis pataisymas, ne žmogaus asmens išsivystymas, ne kultūrinė pažanga, bet Dievo kūrojė balsas, jo suverenos malonės sprendimas, mūsų Viešpaties ir išganotojo žodis: „Tavo nuodėmės atleistas; eik su ramybe!“ Kristaus kryžius yra šitos Dievo malonės istorinė, regimoji, ir objektyvioji šalis. Jėzaus mirtis yra Dievo auka, atnašauta kartą visiems kartams ir už visus, net už netekusius ir trionis, Neroną ir Staliną. Pastarieji gali priestartauti šitam Dievo sprendimui, įvykdytam ir neatšaukiamai patvirtintam Jo Sūnaus mirtimi ir prisikėlimu. Bet jie negali panaikinti jo. Pirm mūsų buvimo čia, pirm. mūsų įteikimo Dievas jau buvo įvykęs taiką su mumis. Mes turime tik priimti ją. Iš savo puses mes turime susitaikinti su Dievu. Mūsų nuodėmės atleistas. Mes turime tikėti tai. Mes esame teisūs, tačiau nesavo, bet Jėzaus teismum.

Kas akivaizdoje šito Dievo sprendimo, jo laisvos ir nepriešaidinės malonės žygio, dar galėtų girtis savo teismum, nuopelnais ir dorybėmis? Ar šitoks pasigyrimas nebūtų tik neprietelystė jo malonei - šita mūsų nuodėmės nuodėmė? Tik tikėjimas klausosi, tik tikėjimas dėkingai priima, tik tikėjimas prisirakina vien prie šito Dievo malonės sprendimo, paremto Jėzaus teismum. Kur šitas Dievo sprendimas, Jėzuje ištartas visai žmonijai, iš visuršas perkerta gulstinę tauto gyvenimo liniją ir kur tu - ne tik kartą, bet kasdien vis naujai - priimsi šitą Dievo sprendimą, - tu patirsi ramybę su Dievu. Tiesa, ir šitą ramybę turėdamas, tu gausi patirti, kas yra audringos

